ديوانِ قلندر

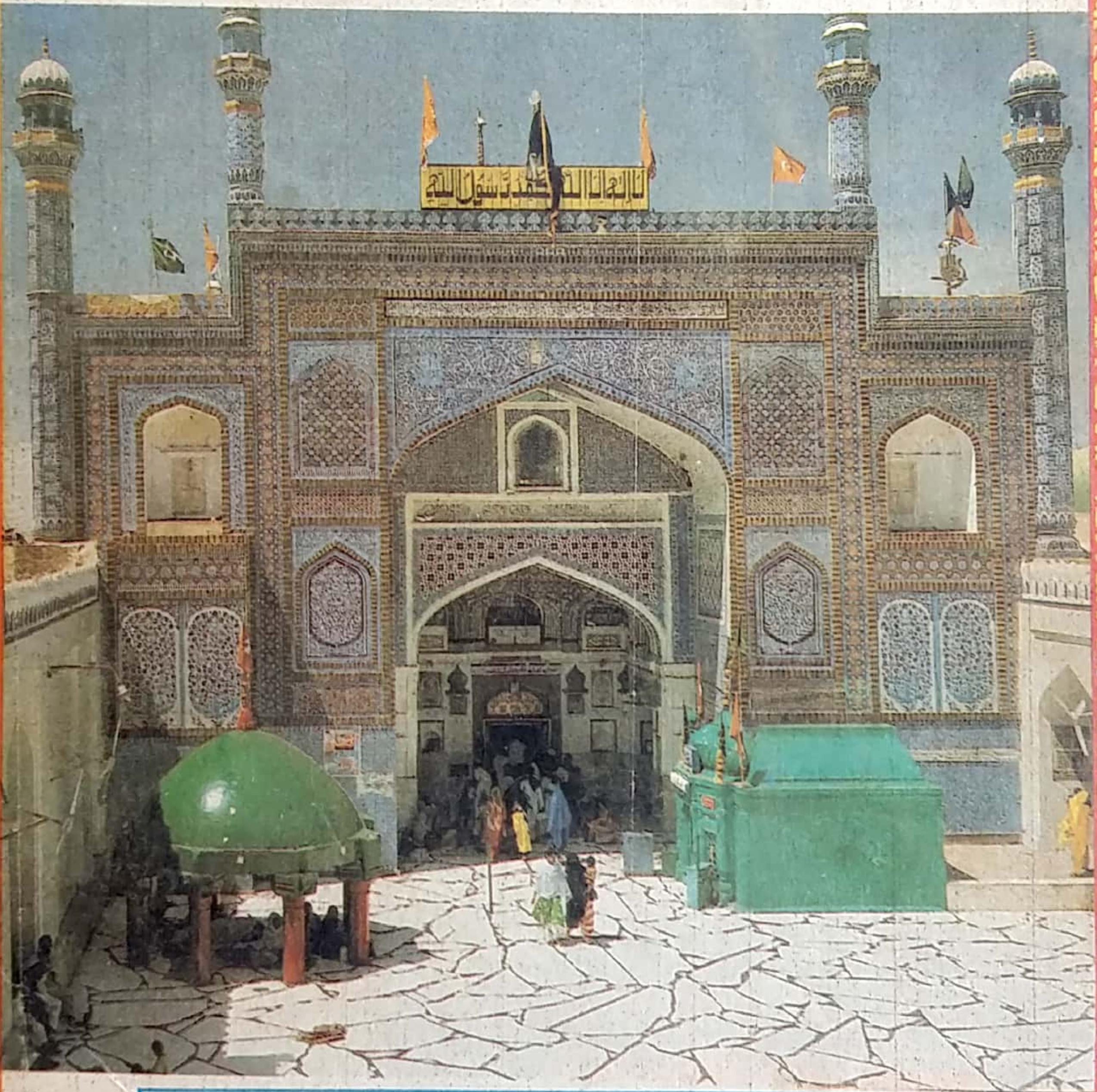

الاهي بخش شيخ

ڪالونائيزيشن آفيسر گڊو بئراج سکر

پاران

Scanned with CamScanner

فقير طارق حيات لاشاري
سکر سنڌ
درگاه هادي ٻيل رح شريف

ديوان قلندر

پاران:

الاهي بخش شيخ

ڪالونائيزيشن آفيسر ڳڊو بئراج سکر

Scanned with CamScanner

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا
ڪالونائيزيشن آفيسر گڊو بئراج سکر
جناب الاهي بخش شيخ وٽ محفوظ آهن.

سال : ڊسمبر 1998-1997ع
ڇاپو: پھريون
تعداد: پنج هزار
ڪمپوزنگ: نصرت حسين ميراڻي
آصف ماڪا، ڪلاسڪ ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ سينٽر
بلديه پلازه ڪمرو نمبر 8 پھرين منزل گھنٽاگھر سکر.
قيمت: پنجاھه روپيا (50 روپيا)

ڪتاب ملڻ جو هنڌ
بيڪس پيٽرول سروس روهڙي
فون : 51659 - 51658 (071)
مسلم بوڪ اسٽور شاهي بازار سکر
فون: 24064 (071)
سنڌ بوڪ اڪيڊمي بئراج روڊ سکر

بسم الله الرحمان الرحيم

ناشر طرفان بہ اکر

عجب ديدم به درگاهہ تلندر نجف چوں مکه آں نور انور
طواف تربت آن شاهہ سرور ثواب غازياں را حج اکبر

تلندر جي مزار تي حيرت جو مقام ڏٺم شاهہ نجف ۽ مکي جو نور ڏٺم
چوگرد ڦرن مزار جي چن شاهہ سروري، ڪائنات ڏٺم ثواب مرد مجاهدن لاءِ حج اڪبر ڏٺم

مان شاعر نہ آهيان نہ اديب مگر حضرت تلندر لعل شهباز جي ادنيٰ پانڌيئڙي جي حيثيت سان، زندگيءَ جي سفر دوران سيوهڻ شريف ۾ مختيارڪار، اسسٽنٽ ڪمشنر ۽ اڊيشنل ڊپٽي ڪمشنر دادوءَ ۾ مقرري دوران فقيرن جي صحبت جو مزو ضرور ماڻيو اٿم ۽ تلندري خيال سان روشناسيءَ جو موقعو مليو اٿم. تلندر لعل شهباز جي زندگيءَ تي ڪافي ڪتاب ڇپجي چڪا آهن مگر سندن عظيم پيغام جيڪو ڪلام جي صورت ۾ صرف فارسي زبان ۾ چيل آهي سو تلمبند ڪري محفوظ نہ ڪيو ويو آهي. ان سبب تلندر جي شيدائين ۽ متوالن کي مرشد جي پيغام سمجهڻ کان پاسيرو ڪيو ويو آهي.

فقراءَ جي موسيقي محفلن ۾ اڪثر تلندر لعل شهباز جو ڪلام ٻڌڻ جو شرف حاصل ٿيو ۽ ان عظيم پيغام جي الهامي ڪيفيت جو اندازو ٿيو ساڳي وقت تعجب رهيو تہ آخر ڪهڙي سبب هي عظيم پيغام تلمبند ڪري محفوظ نہ ڪيو ويو آهي. ان جستجو ۾ سيوهڻ شريف جي ڪافين ۽ گاديءَ وارن سان رابطو ڪيو ويو مگر نہ مواد مليو سگهيو ۽ نہ ڪا رهنمائي.

هن سلسلي ۾ منهنجي حيرت جي انتها رهي جڏهن تلندر لعل شهبا

رح جي عرس جي موقعي تي مختلف اديبن، دانشورن، شاعرن سان هن موضوع تي گفتگو ڪيم مگر جواب مليو ته اهو ڪلام تصديق شده ڪو نه آهي. پلا مان طفل مڪتب تصديق جو ثبوت سو به علمي پنڊتن جي اڳيان ڪٿان پيش ڪريان. بس خاموش رهيس حالانڪ اهو ساڳيو ڪلام اديب شاعر، پنهنجي ادبي محفلن ۽ مقالن ۾ محفلن جي زينت بنايو وجي ٿو مگر اهوجهه ماڻهن کي ڪا به رهنمائي ميسر نه ڪئي وئي آهي ۽ نه ڪلام محفوظ ڪرڻ لاءِ ڪو عملي قدم کنيو ويو آهي ڇونه اهو ڪلام قلندر جي ذات سان منسوب ٿي ڏيڪاريو وڃي ها ڇاڪاڻ ته ايندڙ ذهن سالن کان پوءِ ته شايد اهو ڪلام فقيرن جي دلين تان ميسرجي نه وڃي مگر منهنجي دانهن کي ناقابل غور سمجهي هميشه داخل دفتر ڪيو ويو آهي.

هلي ته ايندم هوت پر ڪجهه آءُ به اڳيري ٿيان
متان چوي خان بلوچ ته ڪميڻيءَ مان ڪين ٿيو. (شاهه)

ڀٽائي جي مٿين بيت مان رهنمائي حاصل ڪندي مون پڪو پهه ڪيو ته اهو ڪلام گڏ ڪري شايع ڪرايان.

يک زمانه صحبتي با اوليا بهتر از صد سال اطاعت بي ريا
هڪ گهڙي صحبت با اوليا بهتر آهي سو سال بندگي بي ريا

ان سلسلي ۾ جتان به ڪلام زباني خواه لکت ۾ موصول ٿيو سهيڙڻ شروع ڪيم. توراٿتو آهيان محترم ميان اختر حسين پيرزاده سجاده نشين درگاهه سڪندر بودلو بهار جنهن ڪافي ڪلام ميسر ڪيو.

ان کان علاوه سيد صابر علي شاهه مختيارڪار ڪوٽڙي جنهن سيد ذنل شاهه صاحب جج جو فارسي نسخه مهيا ڪيو مگر سنڌي ترجمه نه هئڻ سبب عام ماڻهو هن فيض کان محروم رهيو آهي ڇاڪاڻ ته فارسي زبان جا ڄاڻو تورا رهيا آهن ۽ عام ماڻهو لاءِ مفهوم سمجهڻ ڏکيو آهي. مان ڪتاب جي فارسي ترجمه لاءِ ڪن ڄاڻو ماڻهن سان رابطو ڪيو مگر مواد ٿي هيٺ مٿي ڪيو ويو پوءِ توڪل جو ترهو ٻڌي پاڻ ڪم شروع ڪيم. هن لاءِ

پهريائين ڏڪيائي تي مگر مالڪ ڄڻ مهر ڪئي جيڪو ڪم ڏينهن ۾ ڪندو هوس اهو گهڙين ۾ پورو ٿيو. تنهن هوندي به اوڻايون رهجي ويون هجن ته طفل مڪتب سمجهي درگذر ڪندا ۽ اصلاح ڪندا ته نوازش.

گر قبول افتند زهے از و شرف

(جيڪڏهن قبول ٿيو ته پلا ياڳ ۽ مان حاصل ٿيندو)

هن سلسلي ۾ منهنجي نظر محترم غوث محمد گوهر الڪبير اڪيڊمي ڪوٽڙي ڪبير طرفان شايع ڪرايل " شهباز نامه " تي پئي جنهن ۾ قلندر شهباز جو سنڌي ترجمي سان ڪلام شايع ڪرايل آهي مگر جناب نياز همايوني صاحب پنهنجي پيش لفظ ۾ واضح ڪيو آهي ته " جيتري قدر قلندر شهباز جي ڪلام جو تعلق آهي. اهو رسالي عشقيه جي نالي سان شيخ بوعلي قلندر پاڻيءَ پت واري جو يا شيخ عثمان جالندهري جو آهي جيڪو قلندر شهباز کان پوءِ يارهين صديءَ ۾ ٿي گذريو آهي وڌيڪ خدا ٿو ڄاڻي" منهنجي ناقص رايي موجب ته مٿي ڄيل شهباز نامه ۾ جيڪي شعر ڏنل آهن تن جو تعلق بقول نياز همايوني صاحب جي يا ته شيخ عثمان جالندهري يا ڪنهن ٻئي سان ٿي سگهي ٿو ڇاڪاڻ ته گهڻو ڪري ڪلام ۾ تخلص " عثمان " ڏيکاريل آهي. باقي هيٺيان ست ڪلام جن ۾ تخلص " راجا " " شهباز " ۽ " عثمان مروندي " ڏنل آهي اهي قلندر شهباز جا معروف ڪلام آهن. اهي ڪنهن ٻئي شاعر جا ڪلام ٿي نه ٿا سگهن ڇاڪاڻ ته " عثمان " گهڻائي ٿي سگهن ٿا مگر حضرت عثمان مروندي " هڪ ئي لعل قلندر شهباز آهي. ان لاءِ پڙهندڙن جي غلط فهمي دور ٿيڻ گهرجي . باقي شهباز نامه ۾ ڏيکاريل ڪلامن ۾ نه الهامي ڪيفيت آهي نه وري همه اوست جو نعرو آهي تنهن ڪري " عثمان " تخلص سان ڄيل ڪلام هرگز عثمان مرونديءَ جو نه آهي.

مٿيان ڪلام شهباز نامي ۾ پڻ ڏيکاريل آهن جن ڪي شاعر عثمان

جالندهري يا ٻئي ڪنهن شاعر جو ڪلام ڪوٺڻ انصاف جو خون ٿيندو. قلندر لعل شهباز جو ڪلام ۾ تخلص " راجا" عثمان مروندي" يا " شهباز" ڏنل آهي. بهر صورت مان ان جهڳڙي کان پاسيرو ٿي پنهنجي ڪاوش کي قلندر جي انهن پيرين پند پانڌيڙن ۽ متوالن جي خدمت ۾ پيش ڪيان ٿو جيڪي سخت گرمي خواهه سرديءَ جون مصبتون سهي مڙي اچي ميڙو ملهائن ٿا.

منهنجي حيرت جي انتها رهي جڏهن دادوءَ جي هڪ مهان اديب سان مون شڪوه ڪيو ته ڪهڙي سبب قلندر لعل شهباز جو ڪلام قلمبند ڪري عوام لاءِ ميسر نه ڪيو ويو آهي تڏهين جيڪو ڏڪوئيندڙ جواب مليو سو هتي ورجائڻ موزون نه ٿو ڄاڻان باقي اهو واضح ٿيو ته قلندر جي ذات کي زماني جي سماج پڻ مصلحتن جو شڪار بنايو آهي پر " ان ڪنير تان مان قربان وڃان جنهن ڪجو ڪمايو ۽ مون کي ميهر ملايو" سو مان دل ئي دل ۾ واعدو ڪيم ته هيئنر هيءُ ڪم مان پاڻ سرانجام ڪندس.

" ماٺ ڪيان تان مشرڪ، ڪچان تان ڪافر
انهيءَ وائي ور، سمجهي ڪو سچيڏلو چوي"
سچل رح

جيتري قدر قلندر لعل شهباز جي ڪلام جي تصديق بنسبت ثبوت جو تعلق آهي ته ان لاءِ مان ادب سان عرض ڪندس ته سال 1956ع ۾ سنڌي ادبي بورڊ جو گورنمينٽ آف سنڌ طرفان شايع ڪرايل ڪتاب "Persion Poets of Sindh" جيڪو ڊاڪٽر ايچ- آءِ- سدا رڱاڻي جو لکيل آهي ان ۾ صفحہ 6 کان 9 تي واضح ٿيل آهي ته سنڌ ۾ فارسي شاعريءَ جو بنياد وجهندڙ ٻه ڏاريا هئا جن مان پهريون علي بن حامد ڪوفي (چچ نامہ تحرير ڪندڙ ۽ عربيءَ مان فارسي ترجمہ ڪندڙ ڪتاب منهاج الدين و ملڪ) ۽ ٻيو حضرت لعل شهباز قلندر شيخ عثمان مروندي " آهي.

هن ڪتاب ۾ اهو پڻ واضح ڪيل آهي ته عشقيہ نالي ڪتاب جنهن ۾

فارسي غزل تخلص عثمان " ڏيڪاريل آهي اهو غلطيءَ سان شهباز قلندر سان منسوب ٿيل آهي جيڪو عثمان درحقيقت ۾ انصاري، قادري، نقشہ بندي آهي ان ڪان علاوه " فتوا مخدوم عبدالواحد بنياد والا" جيڪو ارڙهين صديءَ جو اسڪالر ٿي گذريو آهي ان پڻ واضح ڪيو آهي تہ حضرت لعل شهباز قلندر وقتي طور ڪلام چوندو هيو ۽ سلطان محمد بن سلطان غياث االدين بلبلن جي سماع جي محفلن ۾ پڻ شرڪت ڪندو هيو ۾ متين ڪتاب ۾ پڻ حضرت عثمان مروندي رحہ" جا ٽي چار ڪلام پڻ ڏنل آهن. ساڳيءَ طرح ڪتاب لب تاريخ سنڌ " جيڪو سال 1900 ۾ خانبهادر خداداد خان " امرتسر مان شايع ڪرايو جنهن جو سنڌي ترجمہ سنڌي ادبي بورڊ طرفان شايع ڪرايل آهي ان ۾ پڻ قلندر جو ڪلام ڏنل آهي باقي ٻيو ڪهڙو ثبوت پيش ڪيان. ان ڪان علاوه فقير ظفر علي جيڪو درگاهہ خوش خير محمد ڪرونڊي سان وابستہ رهيو آهي ان پڻ قلندر جو ڪلام شايع ڪرايو آهي ۽ ڪجهہ ڪلام ايس ضياءَ الدين " بلبل" محبوب علي چنہ ۽ حڪيم فتح محمد سيوهاڻي پڻ پنهنجي ادبي تخليقن ۾ قلندر جي حوالي سان شايع ڪرايو آهي ۽ قلندري ذوق رکندڙ فقير هن ڪلام کي نئون ڪلام ڪو نہ ڪوئيندا ڇاڪاڻ تہ ٻچين ڪان اڌو ڪابرو سماع جي محفلن ۾ اهو ساڳيو ڪلام گونجندو رهيو آهي. بهرحال مان پاڻ کي هن بحث ڪان پاسيرو رکندي ڪتاب بمعہ سنڌي ترجمہ سان في الحال عقيدتمندن اڳيان ادب سان پيش ڪريان ٿو جو هن ڪم ۾ سنيرندي، سنيرندي گهڻو عرصو گذريو ويو آهي ۽ مون کي اچي وهمن ۽ وسوسن وڪوڙيو آهي تہ الاجي هي ڪم اڌورو نہ رهجي ويندو. ان لاءِ ڪلام عشق ۽ ذوق وارن اڳيان حاضر آهي ۽ فيصلہ پڙهندڙن تي ڇڏيان ٿو جيئن هيءُ خزانو ڪهڻ ۾ ڪهڻ محفوظ رهي باقي مست جي الهامي ٻولي ئي نرالي آهي جا ڪنهن شاعر ۽ اديب جي وس ڪان ٻاهر آهي.

مون کي هن ڪم ۾ هٿ ونڊائڻ ڪان علاوه ڪافي اهل ذوق فقيرن

درويشن ۽ اڪابرن سان خيالن جي ڏي وٺ ٿي جن هر موقع منهنجي رهنمائي ڪئي خاص طور جناب سيد صادق علي شاهه صاحب سبز وري گادي نشيين سيوهڻ شريف جنهن فارسي ترجمي ۾ رهنمائي سان گڏوگڏ هن ڪتاب جي شايع ڪرائڻ لاءِ اڪسايو ۽ همت افزائي ڪئي ان سان گڏوگڏ جناب غلام حسين قريشي ائڊيشنل ڪمشنر سکر جنهن صاحب جي تعاون سان مون هن ڪم کي عملي جامو پهرايو. ان سان گڏوگڏ جناب هر دل عزيز علي ڏنه خان پنوهر رٽائرڊ سيڪريٽري گورنمينٽ آف سنڌ ۽ ٻين گهڻن دوستن جو خاص ٿورائتو آهيان جن وقت بوقت هن نيڪ ڪم ۾ هٿ ونڊايو.

آخر ۾ ٿورائتو آهيان انهن سڀني پريمن جو جن ڪان ٻه اکر تاثرات جا لکرائي هن ڪڏ شايع ڪرائڻا هيا مگر وقت جي تنگيءَ سبب ڪتاب ڇپرائي سچڻ اڳيان پيش ڪيان ٿو باقي سندن تاثرات انشاءَ الله زندگي رهي ته ٻئي جلد ۾ اردو ترجمي سميت شايع ڪرائيندس.

من نمي گويم ڪه به دنيا جدا باش
بهرحال باشي، با خدا باش
مان اوهان کي ڪو نه چيو ته دنيا کان جدا رهو
جنهن حال ۾ رهو، خدا ساڻ رهو

دعائن جو طلبگار

الاهي بخش شيخ

ڪالونائيزيشن آفيسر گڊو بئراج سکر

Scanned with CamScanner

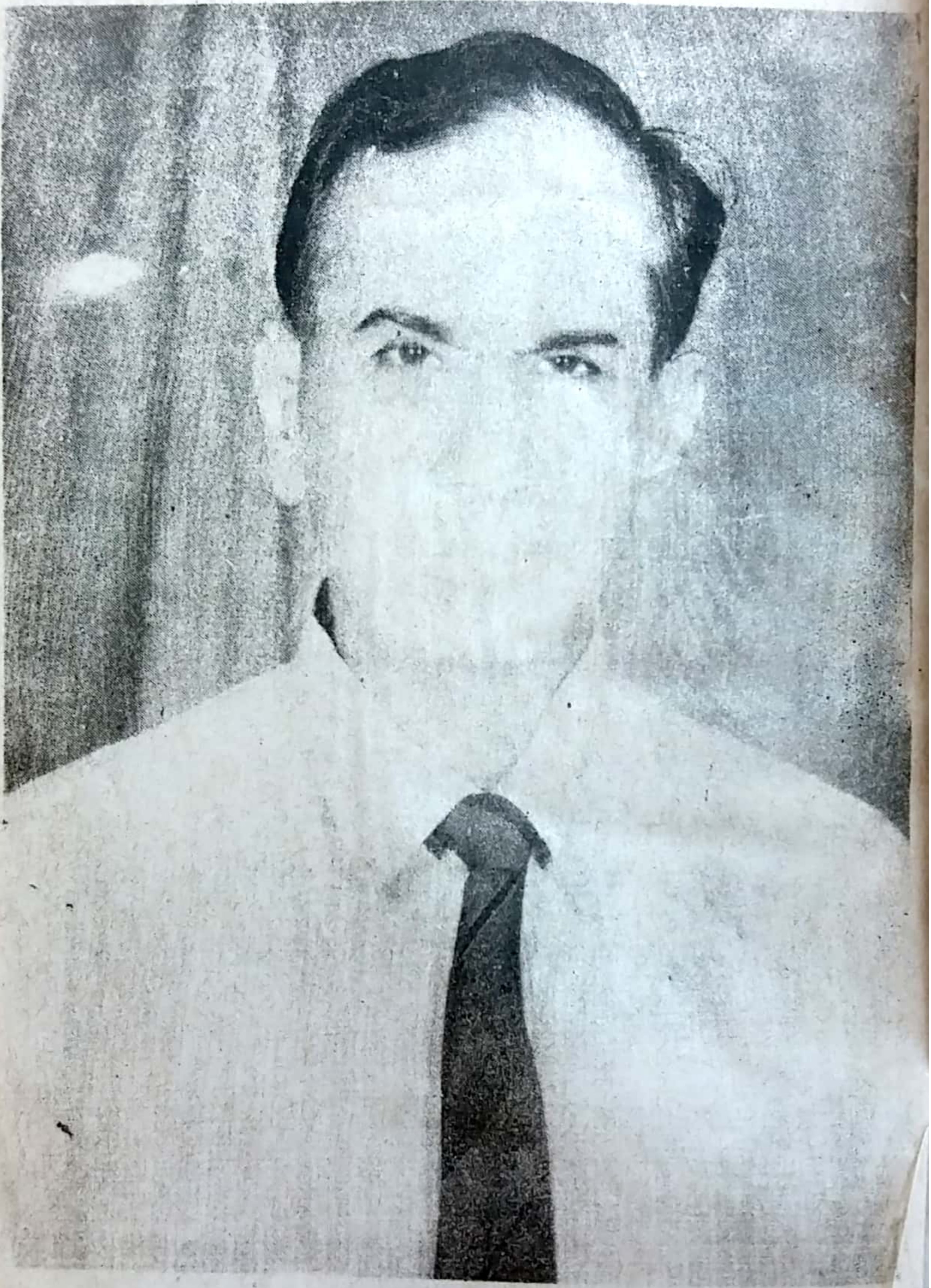

Scanned with CamScanner

ایک حال میں تقدیر کے تدبیر بدل دی
لمحوں میں مہہ و مہر کی تنویر بدل دی
ایک خواب مقامات کی تعبیر بدل دی
آفاق کو آتا ہے اشاروں پر چلانا
شہباز قلندر جنہیں کہتا ہے زمانہ

احساس کے پتھر کو جلا آپ نے دی ہے
آواز کے مرکز سے صدا آپ نے دی ہے
یہ دولت تقدیر غریز آپ نے دی ہے
اغیار کے آگے کبھی سر کو نہ جھکانا
شہباز قلندر جنہیں کہتا ہے زمانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

اي صباح وڃ لڳ خدا جي هڪ گهڙي طرف روضي شاه سيوستان وري
صد تحسين پرت مان پڙ تي پڙهي چنڊ وٺس احوال ڪر بخشش گري
يا قلندر وير واهر ٿي وري مير مروندي رسي ڪر رهبري

مشرق حسنين جو خورشيد تون مجلس ڪونين جو جمشيد تون
جان و دل را راحت جاويد تون نا اميدن جي مگر اميد تون
يا قلندر وير واهر ٿي وري مير مروندي رسي ڪر رهبري

تون نبيءَ جي باغ جو آن نونهال تون عليءَ زاده ضيائي ذوالجلال
تون حسن جو لاڏلوشهباز لعل تون حسيني بادشاه بدر الڪمال
يا قلندر وير واهر ٿي وري مير مروندي رسي ڪر رهبري

نور چشم سيد الثقلين تون مرتضيٰ جو قرت العين تون
جانشين مسند سبطين تون آهين وسيلو منهنجو في الدارين تون
يا قلندر وير واهر ٿي وري مير مروندي رسي ڪر رهبري

بس ڪه طوفان بلا مين ٿيس غريق ليس لي الا تعوذڪ الشفيق
بالله ار نقني تو يا نعم الرفيق ورستقي الا قداح من شرب الرحيق
يا قلندر وير واهر ٿي وري مير مروندي رسي ڪر رهبري

انت نعم المشفقين ماعاجزان انت نعم المرفقين ماناتوان
انت ساقي القوم مالب تشگان العطش بنده آب بر آتش نشان
يا قلندر وير واهر تي وري مير مروندي رسي كر رهبري

تون صنوبر گلشن اجمال جو آهين تون سرور مسند احلال جو
شمع جمع عزت و انضال جو آفتاب عظمت و اقبال جو
يا قلندر وير واهر تي وري مير مروندي رسي كر رهبري

مرگ دشمن هڪ سندم اول سوال پيو گهران تو دوست جو دائم وصال
ليون لڄن دل جو زعشق لايزال تان دوئي كان تني بوحدت اشتعال
يا قلندر وير واهر تي وري مير مروندي رسي كر رهبري

بادشاهه بيدل سندو تون غور كر حضرتا حاجت روا في الفور كر
دوست همزانو دشمن دور كر عشق جي پيالي سين دل مخمور كر
يا قلندر وير واهر تي وري مير مروندي رسي كر رهبري

ڪر ڀلائي برهه جي يا سيدا ڪر نوازش نينهن جي يا سيدا
ڪر عنايت عشق جي يا سيدا ڪر مهر درد جي يا سيدا
يا قلندر شاهه سيوهڻ جا سدا ڪر نظر بيڪس بندي تي لڳ خدا
درد مندن کي ڏنيس درمان تون مون تي ڪر عشق جو احسان تون
بخش ٻهرو برهه جو سلطان تون هن جهان جي آهيس بيشڪ جان تون
يا قلندر سيوهڻ جا سدا ڪر نظر بيڪس بندي تي لڳ خدا

يار منهنجي سان ڪر منهنجو وصال عشق وحدت سان ٿيان مان خوش خيال
در تنهنجي جي ڪيڏان ڌمال آءُ نڌر بيڪس نمائو زار حال
يا قلندر شاهه سيوهڻ جا سدا ڪر نظر بيڪس بندي تي لڳ خدا

بسم الله الرحمٰن الرحيم

1.

هر جاءِ جلوه گر آ حسن وَ كمال تنهنجو
عبرت عالم ۾ آهي كونهي مثال تنهنجو
جبلن ۽ ماثرين ۾ صحرا ۽ برپٽن ۾
بحرن، رڻن ۽ برن ۾ ريتي سندي ذرن ۾
ميدانن، جهنگلن ۾ ويران وستين ۾
چِشمن، نين، ندين ۾ پاڻيءَ جي وهكرن ۾
ساري زمين زمن ۾ جاهه جلال تنهنجو . هر جاءِ... ....

2.

شمس، تمر اُين ۾ وِرن ۽ گِرهڻن ۾
اربين عناصرن ۾ آب وَ هوا اگن ۾
كُوهير بادلن ۾ برسات، جُهڙ، ڳڙن ۾
بجلي، كنوڻ وِڄن ۾ قدرت جي كرشمن ۾
چرخو اچي ذهن ۾ مشكل محال تنهنجو هر جاءِ......

3.

كيتي ۽ باغبن ۾ سبزي ۽ ساوكن ۾
گاهن، ككن، پنن ۾ ميون ، وڻن ٽڻن ۾
پوشاك پوپٽن ۾ سورج مكي گلن ۾
رابيل ۽ رتن ۾ سوسن . سرو سمن ۾
برگ و گل چمن ۾ جانب جمال تنهنجو

4.

آدم جي دم بدن ۾ هر جيءُ انس جن ۾
ڀوتن، ديون، پرين ۾ جيتن، پکين، مرن ۾
هر جنس نوکهن ۾ هر جوان پيرسن ۾
برپت ۽ برچمن ۾ پرواني بلبلن ۾
هر هک جي آلبن ۾ بس قيل وَ قال تنهنجو هر جاءِ جلوه گر آ

5.

مسجد ۽ مندرن ۾تشليث ۽ بتن ۾
هندوءَ ٻڌ ۽ سکن ۾ پنڊت، برهمڻن ۾
مشرک ۽ مومنن ۾ رندن ۽ زاهدن ۾
مستن ۽ عاقلن ۾ محفل ۽ انجمن ۾
هر هک زبان دهن ۾ بس قيل وَ مقال تنهنجو هر جاءِ .....

6.

گنگا جي ويندڙن ۾ گوکل ۽ بندرابن ۾
متـرا ۽ اجودن ۾ ذرتشت کرسچن ۾
يثرب، مکي، يمن ۾ بندر جده عدن ۾
بلبل بلخ ختن ۾ نيپال گورکن ۾
سيني اندر سين ۾ خالص خيال تنهنجو هر جاءِ جلوه گر آ ...

7.

دارا ۽ ذوالقرن ۾ پينو ۽ گداگرن ۾
ليليٰ جي محملن ۾ مجنو جي برپٽن ۾
سسئيءَ جي ڏونگرن ۾ ڏونگرن جي ڏاڪڙن ۾
گهيڙن، گهٽين، لڪن ۾ سورن سڪن، ڏکن ۾
هر هڪ جي تن ۽ من ۾ گهربل وصال تنهنجو هر جاءِ جلوه گر

8.

گهاريان ٿو گوندرن ۾ سوزو الم سورن ۾
پڙڪي ٿي باهه بدن ۾ جيرو جلي جوشن ۾
من ماندو مشڪلن ۾ وهمن ۽ وسوسن ۾
سختي ۽ ڏوجهرن ۾ هاڻي ٿون رک امن ۾
"احقر" کي هن ڪٺن ۾ درڪار يال تنهنجو هر جاءِ جلوه گر آ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

جب عشق سکھاتا ہے آداب خود آگاہی
کھلتے ہیں غلاموں پر اسرار شاہنشاہی

عطار ہو، رومی ہو، رازی ہو، غزالی ہو
کچھ ہاتھ نہیں آتا بجز آہ سحر گاہی

اے طائر لاہوتی اس رزق سے موت اچھی
جس رزق سے آتی ہو پرواز میں کوتاہی

دارا و سکندر سے وہ مرد فقیر اولیٰ
ہو جسکی فقیری میں بوئے اسد اللہی

آئین جواں مرداں حق گوئی و بیباکی
اللہ کے شیروں کو آتی نہیں روباہی

وہ جانشین مسند ذات علی سیوھن میں ہے
ڈھونڈے ہے جسکی وہ سخی سیوھن میں ہے

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ایک مرد قلندر ہے اوصاف یگانہ
ہمراز حقیقت کبھی ہے ساز زمانہ
وہ تیر کماندار کی لاہوت نشانہ
کرتے ہیں وہ تقسیم طریقت کا خزانہ
شہباز قلندر جنہیں کہتا ہے زمانہ

وہ سلطان سخی شامل احباب قلندر
وہ گنج شکر کاشف آداب قلندر
زمین کے تقدیر کے اسباب قلندر
مشکل ہے قلندر کے مقامات کو پانا
شہباز قلندر جنہیں کہتا ہے زمانہ

یہ ارض و سماوات ہے اسرار قلندر
یہ چاند ستارے ہیں طلبگار قلندر
یہ شام و صحر صورت گلزار قلندر
حوروں کی مناجات، ملائک کا ترانہ
شہباز قلندر جسے کہتا ہے زمانہ

ھے فطرت خاموش کی آواز قلندر
چھیڑا ہے جسے ہمیں وہ ساز قلندر
مختار ولایت کے ہیں شہباز قلندر
یہ کھیل ہے ان کے لئے ڈوبوں کو ترانہ
شہباز قلندر جنہیں کہتا ہے زمانہ

بے خوف ہے باک ہے پندار قلندر
سرمایہ تحقیق کا ہے شہکار قلندر
کردیتا ہے ہر دشت کو گلزار قلندر
کرتے ہیں شہنشاہ گدائی کا بہانہ
شہباز قلندر جنہیں کہتا ہے زمانہ

مقصود ہے، مسعود ہے، محبوب ہے قلندر
الفاظ میں ہوتا نہیں، محدود قلندر
معبود کے حدوں میں ہے، موجود قلندر
محروم عطا ہے جو قلندر کو نہ جانا
شہباز قلندر جنہیں کہتا ہے زمانہ

بسم الله الرحمن الرحيم

علي جي مهر جو پيالو هٿ ۾ آهي
ان مان سرڪي پي پوءِ مست ٿيو آهيان
چيلهه ۾ (پٽو) قلندري ٻڌو اٿم
دل پاڪ ڪان حيدري آهيان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

شراب عشق شاهه ۾ مست آهيان
بانهو مرتضيٰ علي جو آهيان
مان عليءَ کان سواءِ نٿو ڄاڻان
علي ولي الله ازل کان ڄاڻان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

شينهن الله جو، مان هٿ الله جو آهيان
ولي الله، مظهر الله جو آهيان
حجت الله، قدرت الله آهيان
بي مثال ذات الله ڄاڻان

حيدري اهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

جام مہر علی ز در دستم
بعد از جام خوردم مستم
کمر اندر قلندری بستم
از دل پاک حیدری ہستم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

از مئے عشق شاہ سر مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم
من بغیر از علی نہ دانستم
علی ولی اللہ از ازل گفتم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

اسد اللہ ہم ید اللہ است
ولی اللہ مظہر اللہ است
حجت اللہ قدرت اللہ است
بے نظیر او ذات اللہ است

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

Scanned with CamScanner

شــاهہ اقــيـلـم (تــخـت) هـل اتـي چوان ٿــو
مـــالـڪ تـــخت ڪـلُ ڪـفــا چوان ٿـــو
صـــاحـب ســـيـف لافــتــا چوان ٿـــو
والـــي تـــاج ان مــــــان چوان ٿـــــو

حـيـدري آهـيـان، قلندر آهـيـان، مـست آهـيـان
بـنـده مــــرتـضـيٰ عـلـيءُ جو آهـيـــان

اهـو جيــڪـو تـعـريف مــرتـضيٰ ۾ چوان ٿـو
ســـراســر حـــق ۽ ظـاهـر چوان ٿـــو
حـــرف حــق جو آهــي ان ڪـــان ٻـڌم
هــي قـــول مــــصـطـفـيٰ جو چوان ٿـــو

حـيـدري آهـيـان، قلندر آهـيـان، مـست آهـيـان
بـنـده مــــرتـضـيٰ عـلـيءُ جو آهـيـــان

هـــيءُ مــــداح شــــاهـــ جي چيـــم
بـغيـــــر عـلـي ٻـيــــو ڪـيـــن چيـم
مــــان عــلـــي جاٽــان عــلـــي چيـــم
جيـــنـن نُصــــيـــري ان جو بــنـدو چيـم

حـيـدري آهـيـان، قلندر آهـيـان، مـست آهـيـان
بـنـده مــــرتـضـيٰ عـلـيءُ جو آهـيـــان

شاه اقلیم ہل اتے اخوانم
مالك تخت کل کفلے اخوانم
صاحب سیف لا فتحلے اخوانم
والی تاج انما خوانم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

آن چہ در وصف مرتضٰے گفتم
سراسر حق و برسلا گفتم
حرف حق است برشما گفتم
بہ از قول مصطفٰے گفتم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

بہ ایں مدح شاہ می بویم
جُز علی دیگر نمی جویم
منِ علی دانم علی گویم
چوں نصیری کہ بندہ اویم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضے علی ہستم

Scanned with CamScanner

وصي مصطفي جو علي آهي جنو
خدا جو بسم رحما علي آهي جنو
سردار اوليائن جو علي آهي جنو
نور الصمان علي آهي جنو

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضي علي؛ جو آهيان

علي آهي ساقي كوثر
علي آهي ورهائيندڙ جنت بهشت
علي آهي حاكم قضاء قدر
قمبر مان آهيان ء جان قمبر

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ علي؛ جو آهيان

سرور جنهن جو مرتضيٰ هجي
پيروي دين مصطفيٰ هجي
بيشك اهو شخص اولياءُ هجي
جنهن جو ورد نام مرتضيٰ هجي

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ علي؛ جو آهيان

وصی مصطفے علی ہست بگو
بخدا راہنما علی ہست بگو
سرور اولیا علی ہست بگو
نور ایمانِ ما علی ہست بگو

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

آں علی است ساقیٔ کوثر
آں علی قاسم نعیم و سقر
آں علی حاکم قضاؑ وقدر
قمبرش رامنم زجانِ قمبر

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

سرور ہر کہ مرتضٰے باشد
پیر وئے دینِ مصطفٰے باشد
بے شک او شخص اولیاء باشد
در او نامِ مرتضٰے باشد

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

پير منهنجو، شاهہ منهنجو، الله منهنجو آهي
نور ايمان، حب شاهہ منهنجو آهي
۽ مهرباني ڪرم پناهہ منهنجو آهي
سچو آهيان شاهہ منهنجو گواهہ منهنجو آهي

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

مُنهن اُنَ جو، خداءِ جو منهنجو ڄاڻان تو
نور جينءَ ازخود روشني ڄاڻان تو
ذات پاڪ ان جي جدا نٿو ڄاڻان
رتبو ان جو مصطفيٰ ڄاڻان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

بغير حيدر جي مون کي اگر ڄاڻي تو
تہ ڪافر، يهودي ۽ نصراني
آهي جيڪو ايمان علي نٿو ڄاڻي
اهو بنا پيءُ آهي مسلمان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

پیر من شاہ من اللہ من است
نور ایمان حُبّ شاہ من است
ازلطف کرم پناہ من است
صادقم شاہ من گواہ من است

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

روئتش روئتی خدا دانم
نور چوں از خود چرادانم
ذات پاکش جُدا نمی دانم
رتبۂ ذات مصطفےٰ دانم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

غیر حیدری ہمی اگر دانی
کافری و یہودی و نصرانی
بہشت ایمان علی فمیدانی
بپذیری کہ ایں مسلمانی

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

Scanned with CamScanner

چوڏانهن پاڪ منهنجي گناهن جا شافي
مهر شاهه اٿم، دين ايماني
سواءِ چوڏانهن پاڪن جي ٻين کي نه ٿو ڄاڻان
جن لئه مدح ڏينهن رات ڪريان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

حضرت سيد النسا زهرا
آهي شرف يافته طاهر تقويٰ
آهي معصوم هوءَ نس خدا
مان لعنت ڪيان ٿو ان جي دشمن تي

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

مرتضيٰ الله جو شير آهي علي
شاهه اعليٰ ولايت آهي علي
حضرت حسن حسين جان آهي علي
ٻنهي جهانن ۾ سچاتل آهي علي

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ

چہادہ تن شفیع عصیانم
مہر شاہ است دین ایمانم
غیر ازایں چہادہ نمی دانم
مدح روزو وشب ہمی خوانم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضلے علی ہستم

حضرت سید النساء زہرا
آں عز ویافت عصمت و تقویٰ
ہست معصوم او بَجُز خدا
میکنم لعنت بر دشمناں اورا

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضلے علی ہستم

مرتضلے شیریزداں ہست علی
شاہ اعلے آں ولایت آں ہست علی
حضرت حسن حسین جان ہست علی
ہر دو عالم کرد نام وَشناس ہست علی

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضلے علی ہستم

نور تابان مهر شاهہ نجف
حسن المجتبيٰ آهي مشرف
دامن ان جي منهنجي هٿ ۾ هجي
ناهي باقي مون کي کو خوف تلف

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

گوهر گهوڙي سوار ابن علي
چوڏاري روشني آهي خفي و جَلي
شاهن جو شاهہ حسين ابن علي
گردن دشمنن جي ڪٽيم ازل کان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

نور اکين جو شهيد ڪربلا
عابدين شاهہ راضي آهي رضا بہ قضا
هر هڪ ظالم جو آل عبا جو
لعنت وجهان ٿو ان تي صبح شام

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

نور تاباں مہر شاہ نجف
حسن المجتبےٰ بود اشرف
دامن او بود مر در کف
نیست باقی سراز خوف تلف

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

گوہر شاہسوار ابن علی
گشت زاد روشنی خفی و جلی
شاہ شاہانِ حسین ابن علی
گردن دشمنش زنم ازلی

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

نور چشم شہید کربلا
عابدیں شاہ راضی رضا بقضا
درکہ ظالم بود آں العبا
لعن خصمش کنم بہ صبح وَ شام

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

آهي نبيءَ جي صورت عليءَ جي خصلت
باقر وَدين جي پناهه نيڪ خصلت
ناطق نطق الله مان مليل
دل ۾ اٿم ان جي محبت مالا مال

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

وارث دين پاڪ پيغمبر
مذهب شريعت صادق جعفر
واقف راز خالق اڪبر
آهي مثل شان پيغمبر

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

موسيٰ ڪاظم آهي امام بحق
آهي اسلام جو عروج ۽ رونق
دشمن ان جو آهي ڪافر مطلق
پڌ اي اخارجي، ڪتا، نادان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

Scanned with CamScanner

آں نبی صورت علی افعال
باقر و دین پناه نیک خصال
ناطق نطق ایزد متصال
دلم از مهر اوست مالا مال

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

وارث دین پاک پیغمبر
مذہب شرع صادق و جعفر
واقف رازق خالق اکبر
ہست تشبیح شان پیغمبر

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

موسیٰ کاظم است امام بحق
ہست اسلام راغرور و رونق
دشمن اوست کافر مطلق
بشنو خارجی سگ و احمق

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

شاهه دين رضا علي آهي چنو
وارث نفس مصطفيٰ آهي چنو
بلڪ خود علي آهي مصطفيٰ آهي چنو
خصم ان جا دشمن خدا آهي چنو

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

تقبا با تقي تمام ڪيم
تقويٰ سان نقي امام ڪيم
فيض ان جو هر خاص و عام ڪيم
لعنت ان جي دشمنن تي مدام ڪيم

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

قبلو دين منهنجو علي نقي
پاڪ معصوم آهي مثل علي
مهران جي مهر دين نبي
ان جو قاتل لعنيءِ شڪي

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

شاہ دیں رضا علی است بگو
وصی نفس مصطفٰے است بگو
بلکہ خود علی است مصطفٰے بگو
خصم او دشمن خدا است بگو

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

التقیا باتقی تمام کنم
تقوی آں تقی امام کنم
فیض او بہر خاص و عام کنم
لعن بر دشمناں مدام کنم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

قبلۂ دین من علی نقی
پاک و معصوم ہست شان علی
مہر است مہر دین نبی
کشتۂ اموائے اولینی وشقی

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

حسن العسکري بہ مثال حسن
انسان ء جنن جو امام شاهہ زمن
خُلق ان جو چنين نبيء جو احسان
بغض رکندڙن جو مان ظاهر دشمن

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بندهء مرتضي عليء جو آهيان

تمام صفتون علي ابن ابي طالب
هادي مهدي شاهہ غالب
محبت ان شهنشاهہ جي اسان تي واجب
ظاهر تن تي منهنجي جان وَقلب

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بندهء مرتضیٰ عليء جو آهيان

آئي مهر نور جي اتم
دلبر صورت جو تصور جي اتم
بيشک بريل حيدري اتم
سايو ديس پيغمبري اتم

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بندهء مرتضي عليء جو آهيان

حسن العسکری بمثل حسن
انس و جان را امام شاه زمن
خلق او بود چون نبی احسن
حاسدش را منم عیان دشمن

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

باصـــفات علـــی ابن ابی طالب
مہدی و ہادی شہ و غالب
حب او شہنشاہ برہمہ واجب
برظہورش منم زجان و قلب

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

بادہ مہر انوری زدہ ام
سکنہ ضرب قمبری زدہ ام
جام لبریز حیدری زدہ ام
گوش دین پیغمبری زدہ ام

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

Scanned with CamScanner

قائم آل مصطفيٰ مهدي
مرتضيٰ جي قاتل جو دشمن مهدي
خدا جو قسم منهنجو امام مهدي
جينن علي ظاهر خدا مهدي

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

اڳواڻ آهيان سيني رندن جو
رهبر آهيان عقل وارن ۽ عارفن جو
هادي آهيان اوشاقن ۽ مستانن جو
مگر ڪتو آهيان الله جي شير جي گهٽيءَ جو

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

جينن تہ دشمنن تي سندرو ٻڌو اٿم
تلوار حيدري هٿ ۾ اٿم
انهن جو قاتل منهنجو قاتل اٿم
لعنت جي ضرب زبردست هنئين اٿم

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ

قائم آل مصطفیٰ ہے مہدی
قاتل خصم مرتضےٰ مہدی
بخدا است امام ما مہدی
چوں علی مظہر خدا مہدی

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

سرگروہ تمام رندانم
رہبر سالکم عارفانم
ھادیء عاشقانم مستانم
کہ سگ کوئے شیر یزدانم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

چوں بہ اعدائے کہ ستم
تبر حیدری است دردستم
قاتل آں جمیع من ہستم
ضرب لعنت زدم زبردستم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضےٰ علی ہستم

مسلمان آهيان علي جاڻان
اهو منهنجو پڪو ايمان جاڻان
جنهن جبري جي اُگهاڙي ترار جاڻان
انهن جي دشمن تي ترار هڻڻ جاڻان

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

احترام اهلبيت جو رحمت آهي
لعنت الله مٿي تي ملعون جي آهي
لعنت چوان ٿو انهن تي ڪارڙ مان آهي
لعنت انهن تي ڪيم نه ٿيس آزاد

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

ٻُڌُ اي خارجي ڪتا بيوقوف
نيچ منهنجي اڳيان نه ڪر بڪ بڪ
ٻڌ اي خارجي احمق
پير منهنجو مرتضيٰ آهي برحق

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

من مسلمانم علی دانم
در تولا بصدق و ایمانم
در تبرا چون تیغ وَ بر بانم
بر عدوئے ذوالفقار میرانم

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

حرمت اہلبیت رحمت باد
لعنت حق برسر ملعون باد
لعنت گفت آنکہ از جلال نژار
لعن آنہا کنم شوم آزاد

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم

بروائے خارجی سگ واحمق
پیش من ہیچ مکن بق بق
بشنو اے خارجی خر مطلق
پیر من مرتضٰے علي است برحق

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضٰے علی ہستم ۔

قمبر وانگر شاھہ جي ترار آھيان مان
وڏيڪ خارجي نہ چاٺان مان
جنن نُصيريءَ جو نالو چاٺان مان
علي الله جو ولي چاٺان مهان

حيدري آھيان، قلندر آھيان، مست آھيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آھيان

ابن ملجم آھي خوار خراب
خائن ابن زياد آھي ابن خطاب
شمر ملعون بہ آھي اھل عذاب
مان بہ لعنت کريان تہ ءِ کرڻ واري تي ثواب

حيدري آھيان، قلندر آھيان، مست آھيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آھيان

ھڪ سؤ ايڪٽيھہ منافق چاڻ
ٽي سؤ ڏھن کي مناسب چاڻ
ڇھہ سؤ ارڙھن ان مطابق چاڻ
ھڪ سؤ ستاويھہ فاسق چاڻ

حيدري آھيان، قلندر آھيان، مست آھيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آھيان

قمبرش کمترین شاه ذوالفقارم من
باک از خارجی نه دارم من
چون نصیری که نام دارم من
علی ولی الله آشکارم من

حیدریم قلندرم مستم
بنده مرتضلے علی ہستم

ابن ملجم شد از نفاق خراب
خائن ابن زیاد است ابن خطاب
شمر ملعون بے فرو بحر عذاب
میکنم لعن این چهارم بار ثواب

حیدریم قلندرم مستم
بنده مرتضلے علی ہستم

يك صدوسی یک منافق دان
سہ صد و ده او موافق دان
شش صد و شست و یک او مطابق دان
یک صد و بست و ہفت فاسق دان

حیدریم قلندرم مستم
بنده مرتضلے علی ہستم

يا علي ولي شاهه مردان
بحق مصطفيٰ وَ عزتان
۽ چاٽان تو شهر سوستان
۾ نجف کان جلد به پهچان.

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

حشمت و جلال کي مرتضيٰ کي نه ٿو پهچي
مان شهباز ٻانهو سنڌ ۾ درگاهه جو
ملڻ جي بس رهي مون کي خواهش
هر زمان حال جي تو کي آگاهي

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

اي مومن تون اگر حيدري آهين
ته تعريف ڏينهن رات وينو کر
خراب ڳالهائيندڙن جي جاءِ دوزخ
دشمن ان جي لاءِ عذاب دوزخ

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

یا علی ولی شاہ مرداں
بہ حق مططفے و عزت آں
کہ بجانم بشہر سیوستاں
بہ نجف زور تر مرا برساں

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتظے علی ہستم

از سہ کن بحشمت وجاہش
منم شہباز بندہ در گاہش
بو ھالش بود مرا خواہش
ہر زماں ز خانم آگا ہشی

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتظے علی ہستم

گر تو اے مومن ز صف حیدر
روز وشب گونے ثنا آں صفدر
آنکہ بد گو ہست جائے سقر
دشمن او ست در عذاب سفر

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتظے علی ہستم

نہ تُو پھچي حشمت جلال کي مرتضيٰ جي
مان عثمان مروندي پانھو درگاھہ ان جو
ھر زمان حال کان واقف آھين
۽ ملڻ جي بس مون کي خواھش آھي.

حيدري آهيان، قلندر آهيان، مست آهيان
بنده مرتضيٰ عليءَ جو آهيان

نر سد کئے بہشت و جاہش
منم عثمان مروندی بندہ درگاہش
ہر زماں ہست حال ماآ آ گاہش
بوصالش بود سدا خواہش

حیدریم قلندرم مستم
بندہ مرتضے علی ہستم

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمن الرحيم

عاشق محبوبن جي جمال ۾ رهيل آهن

همرازي جو نسخو پڻ الله جو نالو پڙهيل آهي

هر وقت عاشق لازواليءَ جي شڪار لاءِ

لازواليءَ جي فضا ۾ همت جو گهوڙو هلايو آهي

ڪو شڪ ناهي عاشقن جي پنهي جهانن جي سير ڪرڻ مان

جو ته هر وقت دل جي تخت تي الله جو نشان آهي

جڏهن عاشقن جي هيڪڙائي جو وقت معلوم ڪجي

(ائين منجهه) خداءِ کان سواءِ پنهي جهانن مان پنهنجا هٿ ڇنڊيندڙ آهن

جيڪڏهن "راجا" جو حال ٿو پڇين ته پڌ نمڪ شل

ڏڪويل آهيان هن سير ۾ حق جي درباهه ۾ پيل

بسم اللہ الرحمن الرحیم

عاشقاں اندر جمال خوب رویاں ماندہ اند
نسحہِ ہمراں نام الہی خواندہ اند

ہر زمان عاشقاں بہر شکار لم یزل
در فضا ئے لایزالی اسپ ہمت راندہ اند

نیست شکے از دو عالم درگذ شت عاشقاں
ہر زمان بر تخت دل اے رابنشاندہ اند

چوں بیائید اصطلاح عاشقان دریافتن
دستِ خود را از دو عالم جز خدا افشاندہ اند

گر بہ پرسی حال راجا پس شنو ھچو نمك
کوفتادہ محوگشتہ بحرحق درماندہ اند

بسم الله الرحمن الرحيم

اي دل تون خواهش رکين ته سداءِ بادشاهه هجان
ته خداءِ تي ڀروسو رک اهو ئي رازق آهي

خداءِ رزق بي طلب ڏي تو تو کي ڏينهن رات ۾
تو کي سچ چيم ان سبب رب رزق ڏيندڙ آهي

قرآن کي حق جو چشمه ڄاڻ آيت کي ڏسين جيڪڏهن دل سان
روزيءَ لاءِ غم نه ڪر مگر الله رزق ڏيندڙ آهي

اهو جو دل ۾ خدا جو خوف رکي انهيءَ کي روا دين آهي بس
جڳائي ڪيس وٺڻ اهو سبق ته الله رزق ڏيندڙ آهي

اي دل جي شرف رکين ته سدائين بي فکر رهان
جبل تي هجي يا پٽ تي مگر الله رازق آهي

شهباز تون شاد رهه خود دل جو گهر آباد ڪر
هن حق جي سخن کي ياد ڪر ته الله روزي رسائيندڙ آهي.

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

گر تو بخواہی اے دلا تا شاہ باشی دائما
بندی کمر آں متکا الا اعلے اللہ رزقھا

رزق مقدر بیطلب آیدترا در روز شب
راست گفتم زیں سبب الا اعلے اللہ رزقھا

قرآن را برحق شہر آیت ببیں بادل اگر
از بہر روزی غم مخور الا اعلے اللہ رزقھا

اے آنکہ در دل حق ترس او را روادیں است بس
باید بگیر دایں درس الا اعلے اللہ روزقھا

داری شرف اے دل اگر ہردم ہماں تو بیفکر
برکوہ باشی یابہ بر الا اعلے اللہ رزقھا

شہباز تن راشادکن خود خانہ دل آباد کن
ایں سخن حق رایادکن الا اعلے اللہ رزقھا

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

عــارفــن جي وچ ۾ هــي ڳجهــو ڳجهــ لـذم
جنهـن جو ڳولائو هوس نجه (پک، بيشک) پاڻ کي لذم

جڏهن درياهه نجه پاڻي ۽ سندس قطره به پاڻي آهي
قطره پڻ نجه درياهه جي دعوا تـو کري معلوم کيم

مـاءُ پيـٽـون انڌو هرگـز سچ نه تـو ڏسي
سـو هزار ڀيـرا شـکـر واجب جو ڏسڻ واري کي لذم

مولا جي مـهـرباني ءَ سان جڏهن ٻيائي ءَ کي نفي کيم
اهــ و لازوال هُمــــا پـذر پـٽ ۾ لــذم

کيـئي سـال پنهنجي محـبـوب کي پٺي ڳوليـم
هاڻي ته جاڏي ڏسان تـو (تاڏي) هو بهـو پاڻ کي ڏٺم

جڏهين خداءِ کان سواءِ حقيت ۾ کنهنجو وجود کونهي
اهـو مـحـض مـطـلـق جو وجود نـج پـاڻ کـي لـذم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

درمیان عارفاں ایں سر پنہاں یافتم
ہر کہ رامن جستم بودم عینی خود را یافتم

چونکہ دریا عینی آب است قطرہ او عینی آب
قطرہ دعوای میکند ہم عین دریا یا فتم

کوز مادر زاد ہرگز نہ بیند آفتاب
صد ہزاراں شکر واجب چشم بینا یافتم

چونکہ فیض حق تعالیٰ نفی کردم غیر را
آں ہمائی لایزل درعینی صحرا یافتم

سالہا باشد ہمی جستم حبیب خویش را
ایں زمانہ از ہرچہ بینم عینی خود را یافتم

چوں وجود کس نہ باشد باالحقیقت جُز خدا
آں وجود عینی مطلق عینی خود را یافتم

سو هزار بادشاهہ بارگاهہ ۾ منتظر آهن
انهيءَ ڳجهي خزاني جو ڳجهہ ظاهر لڌم

ظاهر لڌم (الله) اهو ڳُجهو ڳجهہ جهان ۾
ڪڏهن احمد ڪڏهن آدم ڪڏهن حوا (صورت) ۾ لڌم

ڪڏهن اهو (الله) معشوق صورت ڪڏهن عاشق صورت آيو آهي
هن معنيٰ مان ڪڏهن مجنون ڪڏهن ليليٰ لڌم

سچ چيم بيشڪ ٻنهي جهانن ۾ ڪو ڪونهي
اي مرد مولائي مگر اهو محبوب جو ظاهر لڌم

ائين جو "راجا" اوچتو سهڻن جي بادشاهہ منهن ڏيکاريو
سو هزار سجده ڪيم بالي حسن لڌم

صدر هزاران بادشاہاں می روند دربارگاہ
آں خزانہ گنج مخفی آشکارا یافتم

آشکارا یافتم آں سر پنہاں درجہاں
گاہ احمد گاہ آدم گاہ حوا یافتم

گاہ او معشوق آمدگاہ عاشق آمدہ است
زیں معنی گاہ مجنوں گاہ لیلے یافتم

راست گفتم نیست شکے در دو عالم ہیچ کس
اے جواں الاہماں دلبر کہ پیدا یافتم

انیکہ «راجا» ناگہاں سلطان خوباں رُخ نمود
صد ہزاراں سجدہ کردم حُسنِ بالا یافتم

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمٰن الرحيم

ٻنهي جهانن ۾ عاشقن کي خدا کان سواءِ مقصد ناهي
سندن اک جي ڏسڻ ۾ انهيءَ کان سواءِ ٻيو ڏٺل ناهي

تعريف ڪرڻ عاشقن تي فرض آهي وصال دوران
حمد چوندڙ جي اک اڳيان هڪ کان سواءِ محمود ڪونهي

عهد آيو قرآن ۾ اوفو بعهدي خداءِ کان
سندس عشق کي عهد ٻڌڻ انهيءَ کان سواءِ مقصود ناهي

عاشقن کي نور آيو پنهنجي دوست جي حسن مان
انهيءَ ڪري سندس شان ۾ حق کان سواءِ موجود ناهي

هر طرف هو معلم جو سڄ جڏهن اڀريو
اک هجي يا نه هجي مقصد کان سواءِ جلوو ناهي

ڏسندڙ جي ويجهو حق کان سواءِ محض اهو آهي شڪ
حقيقت سان ٻنهي جهانن ۾ خداءِ کاں سواءِ موجود ڪونهي

الله جي عبادت ۾ رهه "راجا" رات ۽ ڏينهن
انهيءَ ڪري جو هرگز ٻنهي جهانن ۾ خداءِ کان سواءِ ٻيو

موجود ناهي حق موجود سدا موجود ڀائن وجود

بسم الله الرحمن الرحیم

در دو عالم عاشقاں راجُز خدا مقصود نیست
در شهود چشم ایشاں غیر ولی مشهود نیست

حمد گفتن عاشقاں را فرض آید در وصال
پیش چشم حمد گویاں جز یکے محمود نیست

عهد آید در قرآن اوفو بعهدی اَز خدا
عشق وے را عهد مستی غیر وے مقصود نیست

عاشقاں را نور آمد از جمال دوست خویش
زین جهت در شانِ ایشان غیر حق موجود نیست

آفتاب ہو محکم ہر طرف چوں جلوہ داد
چشم باشد یا نہ باشد جلوہ جُز مقصود نیست

نزد بینا غیر حق معدوم محض اینست شک
با الحقیقت در دو عالم جز خدا موجود نیست

در عبادت حق تعالی باش «راجا» روزو شب
زانکه ہرگز در دو عالم جُز خدا موجود نیست

Scanned with CamScanner

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

هڪ نُور جي خصلت ڏِسُ ڪڏهن خود آسمان ڪڏهن زمين
ڪڏهن پاڻ ملڪ ڪڏهن انسان، هر جاءِ هڪ راز ڏس

ڪڏهن سج ڪڏهن چنڊ ٿئي ڪڏهن ٻج ڪڏهن وڻ ٿئي
ڪڏهن شاخ ڪڏهن ڦر هر جاءِ* هڪ راز ڏس

ڪڏهن جبل ڪڏهن برپٽ ٿئي ڪڏهن پاڻي ڪڏهن درياهه ٿئي
ڪڏهن خوش ۽ ڪڏهن وٽندڙ موتي ٿئي، هر جاءِ هڪ الله ڏس

ڪڏهن اک ڪڏهن جوهر ٿئي، ڪڏهن لعل ڪڏهن موتي ٿئي
ڪڏهن مشڪ ڪڏهن عنبر ٿئي، هر جاءِ هڪ الله ڏس

ڪڏهن پيءُ ڪڏهن پٽ ٿئي ڪڏهن خود جوان ڪڏهن ٻار ٿئي
ڪڏهن تمام وڏيڪ پوڙهو ٿئي هر جاءِ هڪ راز ڏس

ڪڏهن پکي ڪڏهن حيوان ٿئي ڪڏهن انسان ٿئي
ڪڏهن حور ڪڏهن غلمان ٿئي هر جاءِ ڪ راز ڏس

بسم اللہ الرحمن الرحیم

یک نور را خصلت بَبینی گہ خود سماؤ گھہ زمینی
گہ خود ملک گھہ آدمیٔ در ھر سراسو بَبِینی

گہ شمس گہ گردو قمر گہ تخم کردو گھہ شجر
گہ شاخ گہ کرد و ثمر در ہر سراسرے بَبِینی

گہ کوہ، گہ صحرا شود، گھہ آب گھہ دریا شود
گھہ در خوش وزیبا شود در ہر سراسرے بَبِینی

گھہ چشم و گہ جوہر شود گھہ لعل گھہ گوہر شود
گھہ مشك و گھہ عنبر شود در ہر سراسرے بَبِینی

گھہ خود پدر، گھہ خود پسر گھہ خود جواں گھہ خود صغر
گھہ خود معمر بیشتر در ہر سراسرے ببینی

گھہ طیر گھہ حیواں شود گھہ جن گھہ انسان شود
گھہ حور و گھہ غلماں شود در ہر سراسرے بَبِینی

ڪڏهن ستارو ڪڏهن چنڊ ڪڏهن پاڻ فقير ڪڏهن بادشاهه ٿئي
ڪڏهن راهگير ڪڏهن راهه ٿئي هر جاءِ هڪ راز ڏس

ڪڏهن روح ڪڏهن جسم ڪڏهن مرد ڪڏهن عورت ٿئي
ڪڏهن يار ٿئي ڪڏهن حرڪتي هر جاءِ هڪ راز ڏس

ڪڏهن شڪار ڪڏهن داؤ ڪڏهن وار ڪڏهن ڦٽي ٿئي
ڪڏهن شمع ڪڏهن پروانو ٿئي هر جاءِ هڪ راز ڏس

ڪڏهن نور ڪڏهن ناز ڪڏهن يار ڪڏهن اغيار ٿئي
ڪڏهن ننڊ ڪڏهن جاڳيل ٿئي هر جاءِ هڪ راز ڏس

هڪ نور ان جو جهان ۾ هر شڪل هر وقت ۾
ڪڏهن هينئن ڪڏهن هونئن هر جاءِ هڪ راز ڏس

”راجا“ بيان مختصر ڪر هڪ نور کي ظاهر ڏس
جو پاڻ سارو جهان آهي هر جاءِ هڪ راز ڏس

گهه خود ستاره گهه ماه گهه خود گداگر گهه شاه
گهه خود رواں و گهه راه در هر سراسرے ببینی

گهه روح گرد گهه تن گهه مرد گردد گهه زن
گهه بچه گردد پر فتن در هر سراسرے ببینی

گهه صید گهه دانا شود گهه زلف گهه شانه شود
گهه شمع و پروانه شود در هر سراسرے ببینی

گهه نور گهه ناز شد گهه یار گهه اغیار شود
گهه خفت گهه بیدار شد در هر سراسرے ببینی

یك نور او اندر جهاں در هر صَوَرَا در هر زماں
گاے چنیں گا ہے چناں در هر سراسرے ببینی

کوتاه کن «راجا» زباں یک نور را بنگر عیاں
هم خود شده اندر جهاں در هر سراسرے ببینی

اسان جي ساھ ازل کان سندس عشق قبول ڪيو
پنھي جھانن کان آزاد آھيان ڇو تہ محبوب ياڪر ۾ ورتو

اسان جو ساھ سالن کان محبوب جي ڳليءَ ۾ پيل ھو
اوچتو محبوب آيو اسان جي ساھ کي ياڪر ۾ ورتاءِ

اھو واٽھڙو پڻ ھن وات ۾ ڪڏھن بڻيو عاشق
راھگير اھو لکيو آھي جنھن بي خوف الله کي ياڪر ھنيو

ترڪ دنيا رھڻ آسان ٿيو جنھن لاءِ ھڪ دفعو ئي
انھيءَ الله جي جمال سندس مطلب پورو ڪيو

جي ڪنھن فقير کي ملڪ جي ملڪيت ضابطي اچي
پنھي جھانن جو بادشاھ ٿئي ڇو تہ پيغمبر جي ملڪيت ھٿ ڪياءِ

جيڪڏھن ڪنھن کي خدا تي توڪل ھجي
تہ بيشڪ ساري جھان کي زر و زيور سان ورتاءِ

جان ما از سر گذشته عشق او برسر گرفت
فارغم از هر دو عالم چونکه دلبر در گرفت

جان ما در کوئے جاناں سالها افتاده بود
ناگہاں محبوب آمد جان مارا برگرفت

مرد آں ہم اندر ایں ره کئے بگردد مرد عشق
مرد عاشق آبود لاخوف یکرا در گرفت

ترك دنیا گشت آساں ہر که ایکبارگی
آں جمالِ کرم باری کام او در برگرفت

گر کسے را مِلِكِ مُلْكه فقیر آید ضبط او
شاه گردد در دو عالم ملك پیغمبر گرفت

جمر در توکل گر کسے راصدق باشد برخدا
نیست شکے عالم را بازر و زیور گرفت

Scanned with CamScanner

عاشق اڳيان ست دوزخ اک چنبي ۾ پيچي وڃن
انهيءَ ڪري جو عاشق الله جي نور مان خنجر هٿ ڪيو

عاشقن جڏهن الله جي نور جو ذرو نظر آيو
سرمست عاشق (موتو قبل) ديوانگي جو فرد ماڻيو

ترڪ ڪيم دل ۽ ساهه سان ٻئي جهان دوست لاءِ
دل ۽ ساهه ۾ محبوب آيو تمام سهڻي گهر ويٺو

احمد جي نور کان سواءِ يقين سان صورت ۾ شعاع ناهي
انهيءَ ڪري احمد جي اُن نور تمام مٿاهون مرتبو ورتو

محبوب جي منهن مان سڀ منهن پاڪ ۽ تازه ٿئي
مرد عاشق سر سجده ۾ ڪيو انهيءَ لاءِ ان محبوب طرف

عاشقن جو ڪعبو احمد جو منهن آهي هن جهان ۾
سَوَ هزار سهڻن جي منهن اتان ظهوريءَ جي منزل حاصل ڪئي

پیش عاشق ہفت دوزخ زود آید در گریز
زانکہ عاشق در جہاں از نور او خنجر گرفت

عاشقاں را ذرہ نورش چوں آمد در نظر
عاشق سرمست رادیوانگی از سر گرفت

ترک کردم ازدل و جاں ہر دو عالم بہر دوست
در دل و جاں دوست آمد خانہ خوشتر گرفت

جُز بصورت نور احمد نیست روشن بالیقیں
زیں سبب آں نور احمد مرتبہ برتر گرفت

تازہ مظہر شودہر روئے از روئے حبیب
مرد عاشق ہر سجدہ سوئے آں دلبر گرفت

کعبہ عشاق باشد روئے احمد در جہاں
صد ہزاراں روئے خوباں منزل مظہر گرفت

جڏهن عذير تي صورت ۾ علي محمد جو منهن ٿيو
انهيءَ سبب عاشقن تمام سهڻي صورت ورتي

عُمر تمام خوش وقت تمام خوش دوست ڏسڻ ۾ خوشتر
مرد ميدان مست وَ مستان پاڻ دوست پاڪر ۾ ڪيو

محبوبن جو منهن جڏهين پنهنجي عاشقن کان حجاب ۾ نه هوندو
مست "راجا" سير ڪيو خصلت مثل رهبر ورتاءِ

چوں بصورت شد علی روئے محمد (برعَذِیر)
صورت آں زیں سبب عشاق خود خوشتر گرفت

عمر خوشتر وقت خوشتر دوست خوشتر در نظر
مرد میداں مست و مستاں دوست خود در بر گرفت

روئے خوباں چوں بنا شد از عشاقش در حجاب
مست «راجا» گشت ہمچوں خصلت رہبر گرفت

Scanned with CamScanner

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

جي دوست جي تجلي گهرين هميشه
غفلت جي ننڊ پنهنجي جسم تي حرام ڪر

غفلت جي ننڊ پنهنجي دل تي پرده آهي
ورنه سدائين تجلي ۽ سلامتي

سچ ڏس اي پيارا ڪٿي اچي
پنهي جهانن ۾ تجليءَ کان سواءِ انتظام

جي نه هجي ها تجلي سدائين
سڀي شيون جلد وڃن الغلام

خاص وجود الله جي کان اي پيارا
جهان جي خلق کي ڪٿي هجي قيام

جيڪي ڏسين تو الله جو وجود آهي
شين جو نالو انهيءَ جو نالو آهي مدام

بسم اللہ الرحمن الرحیم

گر تجلی دوست خواہی بر دوام
خواب غفلت برتن خود کن حرام

خواب غفلت بردل خود پردہ است
ورنہ دائم ہست تجلی و سلام

نیک بنگر کئے بیاید اے عزیز
در دو عالم بے تجلی انتظام

گر نہا شد ایں تجلی دائما
جملہ اشیاء زود گیرند این ظلام

بے وجود محض مطلق اے عزیز
خلق عالم راکجا با شد قیام

ہرچہ بینی آں وجود محض اوست
نام اشیاء نام او آمد مدام

الله کي هستي تي جڳائي سڀ ڪجهه اهو آهي
اهو تو ٻڌي اهو تو ڳالهائي ڪلام

"راجا" جي اک سدائين تجليءَ ۾ آهي
تجليءَ کان سواءِ ناهي حاصل ڪنهن کي هي مقام

هستئ مطلق بباید هم اوست
او می شنود او همه گوید کلام

چشم «راجا» در تجلی دائما است
بے تجلی نیست کس را ایں مقام

خاص الله جي وجود کي هر جاءِ هر وقت ڏٺم
هر طرف هر گلي هر صورت ۾ ظاهر ڏٺم

ساڳي وحدت ساڳي ڪثرت، ڪثرت مان پڻ ساڳي وحدت
ليڪن تبديلڻ سندس انهيءَ جي حڪم ۾ ڏٺم

سندس نور مان جڏهن مڪمل تي نظر ظاهر انهيءَ باطن مان
ان صورت ۾ ساري جهان کي، ان حسن جو نشانو ڏٺم

نه ڏٺو مون مگر انهيءَ کي جو رڳو آهي جهان ۾ الله
سيني کي فنا ڏٺم جڏهن ڪو به الله وچ ۾ آيم

هيڪڙائي وارو هڪ ڏسي ٿو ٻه ڏسڻ ناجائز چوندو
هڪ کي ٻه چوڻ ٿيڏن جو ڪم ڏٺم

پڪ الله کي ظاهر ڏسي، جي پاڻ کان فنا ٿئي
پاڻ کان جدا ٿيڻ، هڪ اهو عاشقن (جو گروهه) ڏٺم

وجود محض مطلق راہمہ جا ہر زماں دیدم
بہر سوئے بہر کوئے صورت عیاں دیدم

هماں وحدت هماں کثرت ز کثرت هم هماں وحدت
ولیکن اختلافش درمیاں حکم آں دیدم

بنورش چوں مکمل شد نظر ظاہر از آں باطن
بصورت جمله عالم راجمال آں نشاں دیدم

ندیدم من مگر آں راکه محض است در جهاں مطلق
فنادیدم ہمه کس راچوں او را درمیاں دیدم

یکے بینا یکے، بیند دو بدن ناروا گوید
یکے رادو بد انستن کارا حولاں دیدم

یقینی اورا عیاں بیند اگر فانی شود از خود
فناگشتی ازیں خوہ رایکے آں عاشقاں دیدم

جڏهن سندس تجليءَ ڪي، سيني جهانن ۾ آڻ ناهي
سندس شعاع، هر ڪس و ناڪس ۾ ڏٺم

هرگز اها معنيٰ ڪانهي، جا فهم ۾ نه اچي ڪاٿي مون ڪي
معنيٰ هر حرف، نقطه جي بيان جي ڳالهائڻ سان ڏٺم

(لازم) تيا هن معنيٰ تي سندس حادثا عبارتن مان
انهيءَ شڪل تي انهيءَ حقيقت جو ظهورو جهان ۾ ڏٺم

جي هليس انهيءَ سان گڏ هليس جي ويٺم انهيءَ سان گڏ ويٺم
ڪنهن صورت ڪي نه ڏٺم مگر الله ڪي انهيءَ صورت ۾ ڏٺم

اول الله آخر الله ظاهر الله باطن الله
پڻ ساڳيو هيٺ پڻ ساڳيو مٿي، ۽ ظاهر ظهور الله ڏٺم

هزار شڪرانا انهيءَ ڪري، مون مسڪين تي لازم تيا
جو مون پنهنجو اهو دوست ظاهر خواهه لڪل ڏٺم

تجلی را نہایت چوں نبا شد در ہمہ عالم
تجلنہ او میانِ ہر کسان و ناکسان دیدم

زہے معنے کہ اندر فہم ناید ہیچگہہ پرمن
زہے معنی بہر حرف و بہر نطق بیان دیدم

ملازم شد برایں معنی حد وشش از عباد تہا
بہ ایں ہئیت ظہور آں حقیقت در جہاں دیدم

اگر رفتم بہ او رفتم اگر شستم بہ اوشستم
ندیدیم ہیچ صورت رامگر اورا در آں دیدم،

ہوالاول ہوالآخر ہوالظاہر ہوالباطن
ہماں زیر و ہماں زبر وَ ہمہ مظہر ہماں دیدم

ہزاراں شکر با ایں گشت لازم برمنِ مسکینی
کہ من آں دوست خود ہم آشکارا اونہاں دیدم

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

خودي ڪفر آهي توڙي سو هزار پرهيزگار هجي
خدا کي ظاهر بيخودن (جي ٽولي) ۾ ڏٺم

جي هڪ وار به خودي آهي ته هزار پرده اٿس
فنا ڏٺم بقا با الله جڏهن عارفن وچ ۾ ڏٺم

هر هڪ کي سان پڻ اهو ٻڌي، ۽ هر هڪ ڳالهه پڻ اهو ڳالهائي
تمام عجب جو انهيءَ کي کي ۽ زبان کان پاڪ ڏٺم

عجب اهو ڳجهه جو اهو ڳجهو ۾ نشان سان دائم (سدائين)
پڻ اهو عجب جو هر وقت پانهن جي صورت ۾ ڏٺم

عجب جي نظر پڻ اها ڏٺم جو انهيءَ کان سواءِ پڻ نه ٿي ڏسي
الله جو شڪر جو اهو ڏسڻ ڏسڻ وارن سان ڏٺم

آن حضرت جو ڳجهه بغير عشق نه سمجهي سگهبو
عشق جي ڪماليت جڳائي، جا خاص وچ ۾ ڏٺم

هڪ پرواز سان ڏسان ٿو جو شهباز آهيان سچ ٿو چوان
باطن جي اک جي نور سان خاص پاڻ کي اهو ٿي ڏٺم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

خودی کفر است اگرچہ پارسائی صد ہزاران است
خدارا آشکارا در میاں بیخودان دیدم

اگر ہوئے خودی ماند ہزاراں پردہ ہا باشد
فنا دیدم بقا با اللہ میاں عارفاں دیدم

بہر گوش ہماں شنود ہر سخنے ہماں گوید
زہے طرفہ کہ او را پاک از گوش وزباں دیدم

زہے سریکہ او پنہاں و لیکن بانشاں دائم
ہماں عجبے کہ ہر وقت بصور بندگاں دیدم

زہے دیدہ ہماں دیدم کہ بجز او ہم نمی بیند
بحمداللہ کہ ایں دیدہ بصاحب دیدگاں دیدم

بغیر عشق نبود فہم کردن سر آں حضرت
کماں عشق باید درمیاں خاصگاں دیدم

بیک پر واز می بینم کہ «شہبازم» بگویم حق
بنور چشم باطن عینی خود راعینی آں دیدم

Scanned with CamScanner

اڄ بادشاهن جو بادشاهه مهمان ٿيو آهي منهنجو
جبرئيل ساڻ ملائڪن دربان ٿيو آهي منهنجو

ٻنهي جهانن جو سڄ چمڪندڙ ٿيو آهي منهنجو
زمين کان آسمان (ثريا) هڪ ڪلابازي ٿيو آهي منهنجو

روح الامين جيڪڏهن هڪ وار وڌي ته جلي وڃي
هر صبح ۽ هر شام اتي پرواز آهي منهنجو

اها راهه جيڪا فرشتن لاءِ ڏکي ۽ سخت آهي
حق تعاليٰ جي مهر سان آسان آهي منهنجو

آسمان، ستارا يا مقام ملاءِ اعليٰ (وڏي ۾ وڏي جاءِ)
هر هڪ منهنجي خدمت ۾ خوش آهي منهنجو

اها شيءِ جيڪا نبين جي امڪان ۾ نه هئي ڪڏهين
اها شيءِ آساني سان ممڪن آهي منهنجي

امروز شاہ شاہاں مہماں شد است مارا
جبرئیل با ملائك دربان شد است مارا

خورشید ہر دو عالم تاباں شد است مارا
از فرش تا ثریا غلطاں شد است مارا

روح الامین به سوزد یك مو اگر بجند
ہر صبح و ہر شام آنجا طیران شد است مارا

آں رہ که قدسیاں را دشوار و سخت آید
از فضل حق تعالے آسان شد است مارا

افلاك یا کواکب مقام ملاءِ اعلے
ہریَكِ زِچاکرئی ماشادان شد است مارا

چیزے که انبیارا امکان نبود گاہی
آں چیز خود بہَ آسان امکان شد است مارا

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمن الرحيم

احمد عرش تي حاضر، موسي جبل تي ناظر (ڏسندڙ)
رحمان جي لطف سان ياڪر ۾ آهي منهنجو

(بي پرواهيءَ) لا اُبالي وارو براق منهنجي سواري هيث آهي
صحرائي لا يزالي ميدان آهي منهنجو

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

احمد بعرش حاضر موسے بکوہ ناظر
از لطف درکنارم رحمان شد است مارا

براق لا ابالی مارا بزیر رانِ است
صحرائے لایزالی میدان شد اَست مارا

گداگرن جي مجلس، پردي ۾ ڪتي ماپي
مسڪينيءَ جي باوجود آسان آهي منهنجو (اسان ڪي)

وحدت جي دربار ۾ ڪثرت ڪهڙي ڪم ايندي
ارڙنهن هزار جهان هڪ جهڙا ٿيا آهن اسان ڪي

اها بي مثل ذات، جا هرگز صورت نہ ٿي رکي
اها ذات خود شڪل ۾ ظاهر ٿي آهي اسان ڪي

مبارڪ فال مبارڪ ستارو طالع بلند
چو تہ اهو غنچو بستہ رات ڪلندڙ ٿيو آهي اسان ڪي

جهان جي بُتخاني جو گهٽو ئي سير ڪيم
خود پرستيءَ جو آئينو اسان جو ايمان ٿيو آهي

الله اسان کي پنهنجي ذات جي وصفن کي عطا ڪيو
هن معنيٰ جي ذوق سان سڃاڻپ ٿي آ اسان کي

Scanned with CamScanner

در خلوت گدایان محبوب کے بگنجید
بے برگ و بے نوائی آسان شد است مارا

دربارگاہ وحدت کثرت چ کار آید
ہژدہ ہزار عالم یکساں شدہ است مارا

ذاتیکہ ہیچگونہ صورت نبود ہرگز
آں ذات خود بصورت عیاں شد است مارا

فال خجستہ میموں اختر بلند طالع
کان دہن غنچہ بستہ خنداں شد است مارا

دیدار حق تعالی درمان درد ماشد
دیدہ بصیر بینا برہاں شد است مارا

بتخانہ جہان را بسیار سیر کردم
آئینہ خود پرستی ایمان شد است مارا

اوصاف ذات خود را ایزد بداد مارا
باذوق ایں معنی عرفان شد است مارا

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمن الرحيم

بـــي انـــت دريـــا كـــنـــارو كـــتـــي آ انـــهـــيءَ كـــي
ڏس پـــيـــڙيءَ بـــغـــيـــر كـــنـــارو لـــڌل آ اســـــان كـــي

خلـق ســـان جو احـــتـــيـــاج نـــه رهـــيـــو آ "راجا" هـــتـــي
انهيءَ لاءِ جو الله جي فرمانبرداريءَ ۾ پنڌا كيو ويو اسان كي

بسم الله الرحمن الرحیم

دریائے بے نہایت پایاں کجا است اورا
بنگر بغیر کشتی پایان شد است مارا

با خلق احتیاجی «راجا» نماند این جا
زِیرا کِہ در اطاعت یزداں شد است مارا

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمن الرحيم

سرمست جڳائي جهان ۾ عاقل نہ اچي کڏهن انهيءَ ۾
مجنون اچي اي جوان عاقل نہ اچي کڏهن انهيءَ ۾

ڪفار ٿيو اسان جي سرڪار ڪفر جو جٿيو ٿيو اسان جي دستار
ٻيو ڳجهہ نہ ڇڙ اسان جي سرڪار مگر عاقل نہ اچي انهيءَ ۾

محبوب کي ذکر ٻڌاءِ اغيار کي ڪڏي ڇڏ
معشوق کي منظور ڪر عاقل نہ اچي کڏهن اتي

پاڻ ڪا جدا ٿي جهان ۾ افسانو ٿي
پنهنجي عقل کان ديوانو ٿي ظاهر عاقل اتي نہ ايندو

عالم هي لا علمي ۾ غافل هجي ڏک جي فکر ۾
عاشق هجي انهيءَ سان هک عاقل نہ اچي کڏهن اُتي

انهيءَ جو سرمست شيدا هجي آزار ۾ رسوا هجي
پاڻ وڃايل هجي عاقل نہ اچي اُتي

اهو من اسان جو مردن وارو اسان جو احوال دانائي
اسان جو نظم مستي عاقل نہ اچي کڏهن اتي

بسم اللہ الرحمن الرحیم

سر مست باید در جہاں عاقل نہ آید فاینما
مجنون باید ایجوان عاقل نہ آید فاینما

کفار شد سرکار مازنار شد دستار ما
چیرے مگو درکار ماعاقل نہ آید فاینما

محبوب را مذکور کن اغیار را مقہور کن
معشوق را منظور کن عاقل نہ آید فاینما

از خویشتن بیگانہ شود اندر جہاں افسانہ شو
از عقل خود دیوانہ شد عاقل نہ آید فاینما

عالم بود دارالعلم غافل درفکر غم
عاشق بود بارے بہم عاقل نہ آید فاینما

سرمست او شیدا بود آزردہ وَ رسوا بود
از خویش ناپیدابود عاقل نہ آید فاینما

ایں فن ما مردانگی احوال ما فرزانگی
دیوان ما دیوانگی عاقل نہ آید فاینما

بسم الله الرحمٰن الرحيم

صحراحيءِ ۾ اسان جو پيالو شراب جو پيالو اسان جو ايمان
محبوب هجي مهمان اسان جو عاقل نه اچي اتي ڪڏهن

"راجا" مئي خانه کول مٽ شرابن جا هجن گهر ۾
اڱڻ ٻهڪندا رهن عاقل نه اچن اتي ڪڏهن

بسم الله الرحمن الرحیم

اندر صراحی جام ما جام مئے ایمان ما
جاناں بور مہمانِ ما عاقل نہ آید فاینما

«راجا» کشا منخانحا خمہا بود در خانہا
خنداں شد دیوانہا عاقل نہ آید فاینما

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمٰن الرحيم

لک لک شڪرانا پيش ٿا ڪيون تہ اسان جو يار ٿيو
منهن سان ڪلندي، نازنين با جمال جو ديدار ٿيو

پنهي جهانن ۾، محبوبن جي وصل ڪي ڪڏهن معلوم ڪري
محبوبن جو وصل معلوم ڪيم، تڏهين منهنجو بخت درڪار ٿيو

منهنجو محبوب پنهنجي تخت تي، مستيءَ جي خواب ۾ آرامي هو
منهنجو نالو ٻڌائڻ پوءِ خواب مان بيدار ٿيو

محبوب جي ديدار لاءِ مثل هوس سالن جا سال
جيئرو ٿيس اوچتو سندس ديدار هر بار ٿيو

سندس ڳلي هر بار ويس تہ سندس ديدار ڪيان
سندس مهرباني مون تي تہ ڏس سندس ديدار هر بار ٿيو

منهنجي دل زخمي هئي وڇوڙي جي درد ڪان سالها سال
ڏسڻ بعد منهنجي دل في الحال ۾ بي زخمي ٿي

بسم اللہ الرحمن الرحیم

صد ہزاراں شکر پیش آریم باما یارشد
روئے خنداں با جمال نازنیں دیدارشد

در دو عالم کے بیاید وصل جاناں را عزیز
وصل جاناں یافتھم چوں بخت من بہَ درکار شد

دلبرم بر تخت خود در خواب مستی خفتہ بود
نام من بشنید پس از خواب خود بیدار شد

بھر دیدن روئے جاناں مردہ بودم سالھا
زندہ گشتم ناگھاں دیدار او ہر بار شد

کوئے او ہربار رفتم تا بہ بینیم روئے او
لطف او برمن ننگر دیدار او ہربارشد

خاطرم افگار بود از درد ہجراں سالھا
بعد دیدن خاطرم في الحال بے افگار شد

جدائي ۾ ماندو هوس ڪارساز هڪ جاءِ ڪيو
يڪ جائيءَ بعد محبوب سان ناز بازي تي گهٽي

جڏهن انهيءَ جي هٿان اهو لازوالءَ جو شراب پيتم
پيڻ بعد ساهه ڪڏهن مست ۽ ڪڏهن هوشيار ٿيو

جڏهن منهنجيءَ دل تي محبوب اوچتو تجلي ڪئي
تجليءَ بعد منهنجي هيءَ دل ڳجهن جو خزانو ٿي

سندس فضل سان منهنجو ساهه جڏهن تمام وڏي ڳجهه ۾ پهتو
اهو تمام وڏو ڳجهه آگرين مثل منهنجي اڳيان ظاهر ٿيو

منگٽهارن کي جلد چئو ته شاهي پڙهو ڏين
ته "راجا" جو بخت مبارڪ ڪليو جڏهن يار سان اکيون چار ٿيون

در جدائی مانده بودم کرد یکجا کارساز
بعد یکجا ناز بازی باضم بسیارشد

چون بخوردم آں شراب لم یزل از دست او
بعد خوردن جام گهه مست و گهه ہشیا رشد

چون تجلي كرد جاناں بردل من ناگہاں
ایں دِلم بعد از تجلی مخزن اسرارشد

چون زِ فضلش جان من در سر اعظم در رسید
یك بیك آں سراعظم پیش من اظہارشد

مطرباں رازو دگوتا طبل شاہی در دہند
بخت «راجا» گرد سھون یار وی دو چارشد

بسم الله الرحمٰن الرحيم

هر ڪنهن وجود اڳيان ڪتاب حرف لکيو
اهو قلم و هايل هاٿي ڪين ٿو مٽجي

جنهن کي حق تعاليٰ هرگز سياڳو نہ ڪيو
اهو هزار ڪوشش جي باوجود سياڳو ڪين ٿو ٿئي

هر ڪنهن جي بخت جي تبدير سندس همت کان ٻاهر آهي
هاٿي باوجود ڪوشش سان اهو ڪين ٿو وڃي

دوزخ جي باهہ سان بہ تقدير نہ ٿي مٽجي
هزار تدبيرن سان بہ ٻاهر ڪٿي ٿو اچي

ابوجهل پنهنجي جهل ۾ ڪفر ۾ حيران رهيو
انهيءَ نحس ڪافر جو بخت سياڳو ڪٿي ٿو ٿئي

"راجا" رحمت جو طلبگار ٿيءُ جو احمد جو فرمودو آهي
الله جو رحمتي لعنتي ڪٿي ٿو ٿئي.

بسم الله الرحمن الرحیم

پیش از وجود ہر کس کاتب نبفشته حرفی
جف الکلم بماهو اکھنوں چگو نہ گردد

آنرا کہ حق تعالی میمنوں نہ کرد ہر گز
بعد از ہزار کوشش میموں چگو نہ گردد

تدبیر بخت ہر کس بیرونِ ز دست ہر آنکس
اکھنوں زجستجوئی افزون چگو نہ گردد

زآتش درونِ دوزخ تقدیر بر نہ گردد
بعد از ہزار تدبیر بیرون چگو نہ گردد

بوجهل در جہالت در کفر ماند حیران
آن بخت نحس کافر میمون چگو نہ گردد

«راجا» بخواه رحمت زیرا کہ گفت احمد
مرحوم حق تعالی ملعون چگو نہ گردد

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمن الرحيم

مان اهو موتي آهيان جيڪو الله جي جلالي واري سمنڊ ۾ پيدا ٿيم
طور سينا جبل تي حضرت موسيٰ سان ڪلام ڪندڙن مان ٿيم

جيڪڏهن پاڻي ۾ زنده آهيان حضرت خضر جي روپ ۾ زنده ٿيم
جيڪڏهن سڪندر جي لشڪر ۾ لشڪر گاه مان ٿيم

حضرت اسماعيل پيغمبر ڪان وٺي حضرت ابراهيم بن آذر
ان وقت قربانيءَ جي قربانگاه ٿيم

ڪڏهن تخت تي ويهي روئيندو آهيان ڪڏهن ٿاسي جي تختي ڪلندر آهيان
مون جيڪي عجائب ڏٺا اهي نه هو ڏسي سگهي ٿو نه ڏسي سگهندو

ڪڏهن قرآن پڙهندو آهيان ڪڏهن ڪفر جو جنيو پڌندو آهيان
ڪڏهن وري ڪو بيو مذهب پسنيندو رهان ٿو

هر سال پراڻو ڪيم لباس فقيرن وارو پاتم
مان ان برج تي آهيان جتي هزارن مان ڪو هڪ پهتو هوندوا

بسم اللہ الرحمن الرحیم

من آں درم کہ در بحر جلال اللہ بود مستم
بکوہِ طور با موسی کلیم اللہ بود مستم

بر آب زندہ ہم بودم بہ خضر زندہ بود مستم
بہ سکندر در آں لشکر بہ لشکر گاہ بود مستم

بہ اسماعیل پیغمبر بہ ابراہیم بن آذر
در آں وقت قربانی بہ قربانگاہ بود مستم

گھے بر تخت گر یانم گھے بر دار خندانم
عجائبہا کہ من نہ دیدم نہ دید است و نہ دید مستم

گھے قرآن می خوانم گھے زنارمی بندم
گھے در مذہب ترساں بے محنت کشید مستم

دو صد جامہ کہن کردم لباس فقیر پوشیدم
بر آں برج کہ من بودم ہزاراں یک رشید مستم

اي مُلان مَ ڪر ظاهر مردن جا اسرارن وارا سِرَ

نه ڄاڻي ٿو نه ڏسي ٿو ته الله جو هٿ هي

اي عثمان مروندي مستيء جو ڇا سبب هن جهان ۾

مستيء ۾ مدهوشيء جي جُز ڪان سواء ٻي ڳالهه نٿو ڄاڻان

ایا ملا مکن ظاہر ہر سراسرار مردان را
نمی دانی نہ دانستی کہ سر اللہ بود مستم

آیا عثمان مروندی چرا مستيء در این عالم
بجز مستی و مدہوشی دگر چیزے نہ دانستم

بسم الله الرحمن الرحيم

دوست جي ذڪر کان سواءِ نہ ٻيو ڪو ذڪر ڪيوسي نہ ڏنوسي
انهي، دوست وٽ وياسي ٻين اهو دوست قبوليوسي

اهو جيڪو دوست سان نہ هجي ان جي عمر برباد آهي
متي آسمان تي ملائڪن کان اهو غوغو پڌوسي

سحر خيز پکين بہ اها بانگ ڏني
تہ محبوب لاءِ اهي بولائيون خوش پروازيون ٿا ڪيون

جهان ڪس ڀان ماريو جو اهو موت حياتي آهي
الله جو قسم تہ موت کان مقصود تي پهتاسي

سي جوهي شربت انهي، خون جگر کان سواءِ ڪونهي
اسين اهي اهيون جو پان جگر جو رت پيتوسي

دلبر سي جان ۽ مال قبول ۽ قال اتي ڏنوسي
واها پيڙهہ اهي واہ واہ خوش لعل خريد ڪيوسي

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

جز دوست ذکر، ہیچ نکردیم نہ دیدم
رفیتم برآں دوست ہماں دوست گزیدم

با دوست کسانیکہ نہ باشد عمر رفتہ
بربام فلک قدس چنیں شود شنیدم

مرغان سحر خیز ہم آں بانگ کشیدند
کر بہر دلا رام چنین خوش بہ پریدیم

از خویش بصیرید کہ آں موت حیاتست
واللہ کہ از موت بمقصود رسیدیم

ایں شربت خونی بجز آں خون جگر نیست
مانیم کہ با خون جگر خویش چشیدیم

داریم سر و مال و قیل و قال در آنجا
«راجا» کہ پس آنجائی چہ خوش لعل خریدیم

بسم الله الرحمن الرحيم

شهباز لا مڪاني آهيان آزاد (ٻاهر) ڪون مڪان آهيان
سجود عقل ۽ جان ڪندو آهيان مطلب تون چاڻين ٿو

پنهنجي مسافر خاني ۾ پهتس نور سان زنگ صاف ڪيم
دشوار جبل تي ويس مطلب تون چاڻين ٿو

بي مثل محبوب آهيان بنا شڪل ۽ بنا صورت آهيان
انهيءَ سطح تي آهيان مطلب تون چاڻين ٿو

تنهنجي عقل ۾ نه سمايان تنهنجي فهم ۾ نه اچان
آسماني پکي آهيان مطلب تون چاڻين ٿو

بي نام و بي نشان آهيان ٻن تارون ۽ زبان آهيان
بي شڪل بي زبان آهيان مطلب تون چاڻين ٿو

"راجا" مست آهيان بي روح دوست حاصل ڪيم
ستين بهشتن مان آيم مطلب تون چاڻين ٿو

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

شہباز لا مکانم بیرون زکون و مکانم
سجود انس و جانم مطلب تو آشیانم

در دو سرائے لافم بہ رنگ نور صافم
عنقائے کوہ، تافم مطلب تو آشیانم

بیچوں و بیچگونم بے شُبہ بے نمونم
برتراز آں کہ چونم مطلب تو آشیانم

در عقل تونگنجم در فہم تو نہ سنجم
سیمرغہ کنت کنزاً مطلب تو آشیانم

بے نام و بے نشانم بے کام و بے دھانم
بے روئے بے زبانم مطلب تو آشیانم

«راجا» کہ مست مایم بے روح و دست پایم
از بہشت شش بر آیم مطلب تو آشیانم

بسم الله الرحمن الرحيم

جڏهن لالچ ڇڏيم ۽ پاڻ تان گذري ويس
دوست حاصل ڪيوسي ۽ دشمن جي خواهش نه رکي مون

اهو عشق ڪهڙو آهي جنهن ۾ معشوق وسريو
اهو ذڪر ڪهڙو جنهن ۾ مطلب (حقيقت) نه رهيو

اهو ڪم ڪهڙو جنهن ۾ باهم شريڪ برباد رهيو
ديدار ٿيو جنت جو غم نه رهيو

آزاد ٿي سير ڪيوسي ڇاڪاڻ ته پاڻ ترڪ ڪيوسي
اهو يار ڪهڙو ٿيو جو هي حال نه ڄاڻي

جڏهن درد ڪان جدا ٿياسي سارو حال سڻايوسي
تڏهن صبح شام ڪان اسان کي عين وصال حاصل ٿيو

صوفي شاعر جا راز مستانن جا راز آهن
چمڪندڙ ڇا ڇاڻون جڏهن سڄ تي سوار آهيون

بسم اللہ الرحمن الرحیم

چوں طمع بریدیم و از خویش گذ شیتم
با دوست ببا شیم و بے دوست نہ خواہیم

در عشق چنانیم کہ معشوق فراموش
در ذکر چنانیم کہ مذکور نہ داریم

تفویض ہمہ کار چوں برباد بکردیم
دیدار بجویم وغم فردوس نہ داریم

آزاد بہ گشیتم چو از خویش برستیم
تا یار چنین باد کہ ایں حال بیایم

از درد و فراقش بہ حال بنا سیم
تا ایں کہ شب و روز ہیمی عین وِصالم

اسرار خرابات بہ مستان خرابات
خفاش چه داند که بخورشید سواریم

براق کي ملڪوتي ناسوت ڪان لاهوت ڏي
۽ پوءِ گذر ڪيو جبروت جو تمام قرب حاصل ڪيو

لاهوتي، جبروتي ملڪوتي ۽ ناسوتي
اهو سڀ ڪجهه ڏٺم جڏهن پردو هٽايو

"راجا" تماشو ڏس جهان جي مهربان سير جو
چاڪان تون نه ڪر جو هو چشم نه ٿا رکون

براق چہ راندیم زنا سوت بہ لاہوت
از بعد گذشتیم کہ در قرب تمامیم

لاہوتی و جبروتی و ملکوتی و ناسوت
در جملہ بینم چوں ایں پردہ کشایئم

«راجا» بہ تماشا ئے جہاں گشت عظیمت
اماچ توان کردکہ آن چشم نہ داریم

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

نچون ٿا نچون ٿا جو جهان جا سهتا آهيون
ناز ڪيون ٿا، ناز ڪيون ٿا، جو ظاهر ظهور عين آهيون

جڏهن پياس ته درياهه اڻ ڪُٿ آهيون
دنيا ڇا لاءِ ڳوليون جو ڪاڻ جا موتي آهيون

نه آبي نه بادي نه خاڪي، نه باهي آهيون
اسين هر صورت آهيون اسين ٻني جهان آهيون

نه اسم آهيون، نه جسم آهيون نه بسم نه رسم آهيون
نه ميم آهيون، نه جيم آهيون نه هي آهيون نه هو آهيون

عقل ۾ شمار نٿا اچي سگهون جو خدائي نور آهيون
فهم ۾ نٿا اچي سگهون جو بي نام وَ نشان آهيون

جڏهن براق تي سوار ٿا ٿيون لاهوت ڏانهن هڪليون ٿا
ڪنهن کان نه ٿا ڊڄون دشمن کان لا پرواهه آهيون

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

رقصم بہ رقصیم کہ خوبانِ جہانیم
نازیم بہ نبازیم کہ در عینی عیانیم

چوں تشنہ باشیم کہ دریائے محیطیم
چوں گنج بجوئیم کہ ماگوہر کانیم

نہ آبیم و نہ بادیم و نہ حاکیم و نہ آتش
مائیم بہر صورت و ماکون و مکانیم

نہ اسمیم نہ جسمیم نہ بسمیم و نہ سُمیم
نہ سمیم نہ جیمیم نہ اینم و نہ آنیم

در عقل نہ گنجیم کہ آں نور خدائیم
در فہم نہ آئیم کہ بے نام و نشانیم

چوں براق سواریم بتازیم بلاہوت
زکس باک نہ داریم و اغیار برانیم

مطلب طلبي نہ ٿا گھرون جو اھا طلب حرام آھي

الله نہ ٿا چئون چو تہ شرڪ ۾ ٿا اچون

شھباز ٿي اڏاڻاسي ۽ پاڻ کان گڏري وياسي

دوست سان ملياسي ۽ بي دوست (دوست کان سواءِ) ٻيو ڪجھہ نہ چاتوسي

مطلوب نه طلبیم که این طلب حرام است
الله نگویم که در شرک بما نیم

«شهباز» پریدیم و از خویش گذشتیم
با دوست بمانیم و بیدوست ندانیم

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمٰن الرحيم

سمجهو گهڙي ذات آهيون ۽ صفات کان جدا آهيون
وصفون کهڙيون ٻڌايون حقيقت ۾ هُما آهيون

بي خوف پهتاسي محقق ميدان ۾
سوليءَ تي به (ان الحق) چئون ٿا چو نه بي ريا مرد آهيون

پرواز لاهوت ڏانهن ڪيوسي ۽ پهتاسي
ڏٺم تماشه نه ناسوت جا معني آهي

جا جبروت جا ملڪوت جا آسمان
سي قدم هيٺ آهي جاڪان نه سميرغ ۾ سمايل آهيون

"راجا" خوشي سان عشق خريد ڪيوسي مست ٿياسي
نچون ٿا ۽ ناز ٿا ڪيون جو بقا واري راهه تي آهيون

بسم اللہ الرحمن الرحیم

دانید چه ذاتیم واز اوصاف جدائیم
بر وصف کہ خوانیم بہ تحقیق ہما ئیم

بے باک رسیدیم بہ میدان مقق
بردار بگو یم و نہ مردان را ریائیم

پرواز بہ لاہوت بکردیم رسیدیم
دیدیم تماشا کہ بہ ناسوت چه مائیم

چہ بجروت چه ملکوت چه افلاك چه دُہور
ہمه زیر قدم ماست کہ سمیرغ سمائیم

"راجا" برفتا عشق خریدیم و مستم
رقیصیم وَ بہَ نازیم کہ بر راہِ بقائیم

Scanned with CamScanner

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

اها صورت ڏٺم جو نظر ۾ نه تي ماپي
ان صورت جي سونهن جو مزو جهان ۾ نه تو اچي

اها صورت (پاڪ) نج آزاد لاحد ۽ بي بيان آهي
وهم فهم کان ٻاهر صورت اندر نشان ۾ نه تي ماپي

جي مون کان پڇين ان شيءِ جي نشانيون
اها صورت بي نشان آهي نشانين ۾ نه تي ماپي

محبوبن جي ڪچهري ۾ ڪيئي راز (اسرار) ڇيم
جبريل ملائڪن سميت انهيءَ ملڪ ۾ نه تو پهچي سگهي

پاڪ پکيءَ جو پرواز لامڪان کان سواءِ نه هوندو آ
هي لا مڪاني پکي مڪان ۾ نه تو ماپي

لا ابالي سرڪار ڪنهن جي پرواهه نه تي رکي
اهو ماٿو جو ماٿو نه تو تئي ماٿن ۾ نه تو ماپي

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

روئیکہ من بدیدیم اندر عیاں نگجند
لذت جمال آنرو اندر جہاں نگجند

آں روئے محض مطلق ہیچوں بیگچونست
از وہم و فہم بیروں صورت در آں نگجند

گرکس مرا بپرسد چیزے بدہ نشانی
آں روئے بے نشانست اندر نشاں نگجند

اندر کنار جاناں اسرارہا بگفتم
جبرئیل بہ ملائک اندر میاں نگجند

پرواز مرغ قدسی جز لا مکاں نباشد
مرغ لا مکانی اندر مکاں نگجند

حضرت کہ لا ابالی پروائے کس ندارد
آں کس کہ کس نباشد اندر مکاں نگجند

بسم الله الرحمن الرحيم

پهلوانيءَ جو ڪم ۾ گهٽو زور تو گهرجي
ضعف ۽ ڪمزور مرد پهلوانن ۾ ڪيئن تو ماپي

(صدرة المنتهه) قضا و ڪرسيءَ اڳيان الله ڪان هڪ راز معلوم ڪيم
هي ڳالهه ٻولهه ڪنهن جي هرگز اتي رسي نه تي سگهي

محبوب جي هٿان تير اچي جگر ڳاري تو وجهي
اهو تير اوچتو ڪڏهين به ڪمان به نه تو ماپي

هڪ هوا گهُلي قسمت جي ان مان باهه پئدا ٿئي
آفت پهچي انهيءَ دم (اهڙي جو گمان ۾ نه تي ماپي

هن بي ادب خاڪ کي (اعليٰ) انهيءَ سان نسبت ڪهڙي
مگر جڏهين اهو نوازي ته ڪنهن جي زبان ۾ نه ماپي

آدم جو گنهگار نقش جي رب فضل سان نوازي
پاڪ روحن جي پاڪائيص انهيءَ نسبت ۾ نه ماپي

هي چون چران جو لقمو (گفتگو) الله جي قدرت ڪولڻ ۾
ڪنهن کي به ڪنهن حال ۾ وات اندر نه ماپي

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

بسیا زور باید درکار پهلوانی
مرد ضعیف و لاغر در پهلواں نگجند

پیش از قضا و کرسی رازے زحق گر فتم
ایں قِیل و قال کس راہرگز دران نگجند

تیرے بدست دلبر آید جگر بدوزد
آں تیر ناگهانی اندر کماں نگجند

بادے و زد قضا را آتش زغیب خیزد
آفت رسد ہماں دم اندر گماں نگجند

ایں خاك بے ادب راچہ نسبت بہ اوچہ باشد
اما چون نوازد کس را زبان نگجند

عصیاں نقش آدم از فضل گر پز یرو
تقدیس روح پاکاں نسبت درآں نگجند

ایں لقمہ چوں چرارا اندر قضائے باری
کس را بہ ہیچ خالے اندر دہان نگجند

پنهنجي همت سان پيالو پيئڻ خبر اٿي گهڙو مزو نه ٿو رکي
انهيءَ پيالي جي مزي سان بهشت جو باغ به نه ٿو لڳي

مئي مست عاشقن کي بلند همتي ٿي سونهين
بي همت مرد عاشقن جي مجلس ۾ نه ٿو پهچي سگهي

بلبل جڏهن گل ڏسي ڳتڪار ڪندي گل تي ويهي
ڪانءُ ويچارو مسڪين بلبلن جي ڪچهريءَ ۾ نٿو سونهين

سندس اثبات ۾ بيگاني کي ڪهڙو دخل
جيڪو واقف نه آهي حال کان داستان ۾ ڪٿي ماپي

سدائين وصل هجي شال هن کان سواءِ سڀ حرام هجي شال
دائما وصل جو واءُ نشان ۾ نه ماپي

محبوبن جي حسن ۾ "راجا" سدائين محو آهي
سندس وصل جو مرتبه باعث جهان ۾ نه ٿو ماپي

Scanned with CamScanner

بادست خود پیالہ دانی چہ ذوق دارد
باذوق آں پیالہ باغ جنان نگجند

ہمت بلند باید عشاق مست مئے را
مردے خمیس ہمت در عاشقاں نگجند

بلبل چوں گل بنید گویا بہ گل نشبند
بیچارہ زاغ مسکینبی با بلبلاں نگجند

در داستانِ شہرش بیگانہ زاچہ مدخل
آنکس کہ نیست محرم در داستان نگجند

دائم وصال با دا خبزایں حرام بادا
بادے وصال دائم اندر نشان نگجند

اندر جمال جانان «راجا» دوام غرقسنت
از مرتب و مالش اندر جہاں نگجند

جيستائين محبوب جو ديدار نہ ڏسي تيستائين دنيا جو ترڪ ڪينہ هجي
الله جي وجود ڪان سواءِ الله جي خوشبوءِ ڪينہ هجي

اي جوان جيستاءِ انهيءَ لفظ ڪان باز نہ اندين تہ الله ڪونهي
سو هزار حيلا ڪرين مگر الله جو مرتبہ ڪنہ لهين

دنيا جو ترڪ عبادت آهي دنيا جي حب ڏوهن جو بنياد
اهو حسن نازنين ترڪ دنيا بغير ڪنہ هجي

ماڻهو جهان ۾ قيد جي ڪوهہ ۾ پيل آهن
سندس محبت جي رسي سواءِ ڪوهہ مان متي ڪنہ اچي

مردن جي نزديڪ چاهت دين مثل زهر قاتل آهي
اي جوان زهر ڪائڻ داناءَ جو ڪم ڪنہ هجي

تا نہ بیند نیک جانان ترک دنیا کئے بود
باوجود ما سوائے اللہ بوئے مولا کئے بود

ایں جواں تا باز نہ آئی از بیاں لا اللہ
صد ہزارار جان بیازی الا اللہ کئے بود

ترک دنیا شد عبادت حب دنیا سر خطا است
آں جمال نازنین بے ترک دنیا کئے بود

مرداں در چاہِ زنداں در جہاں افتادہ اند
بے رسن ہم مرداں از چاہ بالا کئے بود

نزد مرداں چیست دنیا زہر قاتل آمدہ است
زہر خوردن ایں جواں ایں کارنادان کئے بود

بسم الله الرحمن الرحيم

عاشقن کي ٻنهي جهانن ۾ خدا سواءِ پيارو ڪونهي
مجنون اڳيان هر شيءِ نيچ آهي سواءِ ليلي پيو ڪين هجي

اي جوان ٻين کي صورت ۾ زيب زينت وڻندي آهي
اسان جي ساهه کي عشق کان سواءِ زينت ڪين هجي

جهان ۾ محبوب جي تاب تلوار کان سواءِ قتل نه ٿو ٿئي
خاصن جي بهشت ۾ ادني ڪيس جاءِ ڪين هجي

Scanned with CamScanner

بسم اللہ الرحمن الرحیم

عاشقاں را در دو عالم جز خدا محبوب نیست
پیش مجنوں ہیچکس جز نقشے لیلے کئے بود

دیگرانرا زیب باشد اینجوان در ملها
جان مارا در جہاں بے عشق زیبا کئے بود

تابہ تیغ دلربا مقتول نبود در جہاں
در میان بہشت خاصاں جائے اورا کئے بود

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

سڀ ڪجهہ فاني آهي ڇو تہ هي بقا جو گهر ناهي
پياءِ دل ڪڻ پنهنجي جو هي وفا جي جاءِ ناهي

هيءَ دل انهيءَ ڪي ڏي جو نہ مُئل آهي نہ مرندو
اهو مئل سمجهہ جو خدا جي محبت ۾ ناهي

اهو موت حياتي آهي جيڪو دوست جي ڳليءَ ۾ آهي
اهو موت جو انهيءَ ڳلي ۾ ناهي اهو روا ناهي

سو ورهين جي حياتي ڏناءِ ڇا ڏنائين جسم ۾
جڏهين خداءِ جي محبت انهيءَ روح ۾ هلندڙ نہ آهي

اسان سچ نہ ڪيو جيڪڏهن سچ تي ناز نہ ڪيو
اسان سچي بازي ڪيون ڇو تہ هي دغا جي جاءِ ناهي

پاڻ ڪان جدا آهيون حسن ٿي ناز تا ڪيون
افسوس اهو جدا رهيو جو پاڻ جدا ناهي

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

فاني است ہر همه چیز ایں دار بقا نیت
بردار دل خویش کہ اینجائے وفا نیت

ایں دل بکسے ده کہ نہ مرده است نہ میرد
آں مرد بود مرده کہ در عشق خدا نیت

آں موت حیاتست کہ در کوئے حَبِیب است
موتیکہ در آنِ کوئے نبودست بجا نیت

صد روح بداند چه داوند در آں جسم
چوں عشق خدا وند در آں روح رواں نیت

ماراست نکر دیم اگر راست به ناریم
ماراست ببازیم که اینجانے دغا نیت

از خویش جدائیم که باحسن بنازیم
افسوس جدا ماند که از خویش جدانیت

اسان دانھن نہ ڪٿي توڙي ترار وھايائون
پيچ انھيءَ ترار ڪان جي اھو تنھنجو عشق ناھي

ھڪ ملڪ ۾ ٻن بادشاھن جي بادشاھي ناھين
جئن ھڪ زال جو ٻن مڙسن سان نڪاح بيجاءِ ھجي

اي جوان غير رھڻ پاڻ تي ظلم ڪرڻو آھي
پاڻ تي ظلم ڪرڻ اڪين واري جو ڪم ڪئن ھجي

اي ھمراھہ خداءِ ڪان سواءِ جيڪي اٿي سڀ چڱ
مخلوق جو نوڪر ٿيڻ دانائن جو ڪم ڪئن ھجي

اي "راجا" ھي جو چٽ ڏسين ٿو تورا ڏينھن وڌيڪ گھٽون ناھين
ڪيتري بناوت ٿو ڳولين انساني چھرو ڪئن ھجي

ما آه نکردیم اگر برآمد تیغ
بگریز از ایں تیغ گر این عشق ترانیت

یک ولایت بادو سلطان بادشاہی راست نیست
یک زن را بادو شوہر عقد بیجائی کئے بود

اینجوانان راغیر ماندن ظلم کردن بر خود است
ظلم کردن برتن خود کار بینا کئے بود

ہر چہ داری جز خدا بگزار یک بیک اے رفیق
چاکر مخلوق ماندن کار دانا کئے بود

ایں چہ بینی نقش «راجا» چند روز بیش نیست
چوں بجوئی نقش رنگ آن محیا کئے بود

پُر درد ويٺا سين کهڙو احوال پڌايون
اهو درد چو پُڇين جنهن جي دوا ناهي

اسان هتي بيماريءَ ۾ ورتل آهيون
اها بيماري آهي اندر ۾ دوست کان سواءِ دوا ڪانهي

عاشق تي ويٺا سون ته ديدار ڪيون
پنهنجو ديدار ڪراءِ ڇو ته هيءُ اوهان کان سواءِ ٻئي جو ناهين

سجاده نشين ٿيا سي ذڪر ڇا پڙهون
پڳ کهڙي پڌون ڇو ته اندر ۾ صفائي ڪانهي

سجاده نشين ان مرد تي حقيقت ۾ حرام آهي
مثل آهي هن گهر ۾ ڇو ته حقيقت نمائيءَ ۾ ناهي

اسين عين هُما آهيون جو هن عشق مان پهتاسي
اهو آدمي مثل هجي جيڪو عين هما ناهي

پر درد نشینیم چه احوال بگویم
آں درد چه پرسی که بر آں درد دوانیست

مائیم خرابیم در ایں دار گرفتار
دردیست در ایں سینه کہ جز دوست دوا نیست

عشاق نشینیم کـــــه دیـــدار بیابیم
بنمائے رخ خویش کہ ایں غیر شمانیست

سجاده نشینیم و تسبیح چه گوئیم
دستار چه بندیم کـــه در قـلـب صـــفـــا نیست

سجاده برآں مرد حرام است بہ تحقیق
مرده است در ایں دار کـــه در عینی نما نیست

مان عین همائیم کہ از ایں عشق رسیدیم
او مرد بود مرده کہ او عینی ہمانیست

Scanned with CamScanner

هر جاءِ تي وياسي دوست بغير نه ڏٺوسي
هي جيڪي چيم ثواب آهي ڏوهه ناهي

"راجا" جيڪي هن اک ظاهر تي ڏٺو لڪل ناهي
مگر چا ڪجي جو اهو نظر اوهان کي ناهي

ہرجائیکہ کہ رفیتم بجز دوست نہ دیدیم
ایں قـــول کـــہ گفتیم ثوابست خطانیست

«راجا» کہ برایں چشم عیاں دید نمان نیست
اما چہ تـو اں کـــرد کـــہ آں چشم ترا نیست

بسم الله الرحمٰن الرحيم

انبيا ءِ اوليا ءُ کي حق ڄاڻ
ان اهم معنيٰ کي تون ظاهر ڪر

انبيا ءِ اوليائن کي حق ڏِس
هي قول حقہ آهي تحقيق ميدان با يقين

مان ڄاڻان چوءُ آخر مصطفيٰ
تورا رهن ان وفا جي حجاب ۾

هن چيو آهي اي علي پاڪ دين
پڌو اهو راز مرد ڪامل ساڻ يقين

الله مون سان آهي چيو احمد ظاهري
ليڪن اها معنيٰ ڪير ڄاڻي ان کان سواءِ

”راجا“ انهن رمزن کي سراسر حق سمجهي خبرداري سان پڙاءِ
سنا ڏوهہ انڌي کي هلاڪ ڪرڻ بيوقوف آهي

بسم الله الرحمن الرحیم

انبیاء اولیاء راحق بدان
سر معنیٰ را به تو کردم عیان

انبیاء و اولیاء راحق ببین
ایه سخن تحقیق میدان بالیقین

من دانی گفت آخر مصطفیٰ
چند باشي در حجاب ایں وفا

او بگفت است اے علی پاک دیں
بشنو ایں اسرار شومر و یقینی

لی مع الله گفت احمد درمیاں
لیکن ایں معنی چه داند آنچناں

«راجا» از رموزے سر حق آگهه نئی
لا جرم کوری و مردی وره نئی

بهشت منهن ڏيکاري تو سواءِ کهڙي کم اچي
حوران مون وٽ اچن تو سواءِ کهڙي کم اچي

هر ڏک دور ڪيءَ اطلس وهاڻ ڪين
اهڙيون ڪيئي راتيون بخشءِ تو سواءِ کهڙي کم اچي

بالائي عرش ويس نوري تخت تي آرامي بس
قسم الله جو سچ چيم تو سواءِ کهڙي کم اچي

دولتون هزار دولتون نعمتون هزار نعمتون
عزتون ڪمال عزتونن تو سواءِ کهڙي کم اچي

بنهي جهان ڪي آئن انهيءَ تي سارو باغ لڳائن
منهنجي هٿ تي نذراکو ڪن تو سواءِ کهڙي کم اچي

"راجا" سدائين چيو ارڙهن هزار جهان
اک ڇنپ ۾ حي لهان تو سواءِ کهڙي کم اچي

فردوس رخ نماید بے توجه کار آید
حوران بمن بیایند بے توجه کار آید

بر رنج من ربودی اطلس بساط کردی
شبها بمن سپردی بے توجه کار آید

بالائے عرش رفتم بر تخت نور خفتم
واللہ راست گفتم بے توجه آر آید

دولت ہزار دولت نعمت ہزار نعمت
عزت کمال عزت بے توجه کار آید

کونین رابیارند بردے ہمه بے کار ند
بر دست من سپارند بے توجه کار آید

راجا بگفت ہردم ہژده ہزار عالم
یکبار گر بیابم بے توجه کار آید

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

كيئي سر ڏڙن كان ڏار كيم كنهن كي مقابلہ جي طاقت ناهي
جبل هلائڻ جي دم زني كيان تو كنهن كي نہ پڇي چون چران

هر ملك جو مالك مان آهيان هر شيءِ جو هالك مان آهيان
هِنَ كي كُهان هُن كي ماريان كنهن كي نہ پڇي چون چران

نرشينهن كي گداڙي كريان كڏهن ان پينوءَ كي بادشاهہ كيان
بادشاهہ كي جيكڏهن فقير كيم كنهن كي نہ پڇي چون چران

هِن خاك كي مهمان كيم هُن يار كي شيطان كيم
مان هئن كيم مان هونئن كيم كنهن كي نہ پڇي چون چران

كفر مان الله جو گهر نوح مان تيو كافر پٽ
لات بت مان عمر كنهن كي نہ پڇي چون چران

مومن كي كيم بيگانو مسجد بڻايم بتخانہ
عاقل كيم ديوانو كنهن كي نہ پڇي چون چرا

جانور كي پرنده كيم آباد كي ويران كيم
جي باهہ كي گلستان بنايم كنهن كي نہ پڇي چون چران

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

گردن زنی ہم میکنم کس را نباشد چوں چرا
کوہے کنم گردم زنم کس را نبا شد چوں چرا

ہر ملك را مالك منم ہر چیز را ھالك منم
ایں را کشتم آں رازنم کس را نبا شد چوں چرا

نر شیر را روبہَ کنم گھہ آں گدا راشاہ کنم
شہ را گداگر گر کنم کس را نباشد چوں چرا

ایں خاك را مہماں کنم آں یار را شیطان کنم
ہم ایں کنم ہم آں کنم کس را نباشد چوں چرا

از کافراں احمد نگر از نوح شد کافر پِسر
از لات بت آمد عمر کس رِا نباشد چوں چرا

مومن کنم بیگانہ را مسجد کنم بتخانہ را
عاقل کنم دیوانہ راکس را نباشد چوں چرا

حیوان کنم طیران کنم معمور را ویران کنم
گر آتش آن گلبان کنم کس را نباشد چوں چرا

ايوب کي بيماري ڏنم ڪيترن ۾ پريشان ڪيم
اي مرد ڏس قضا ۾ ڪنهن کي نه پڇي چون چران

هن يوسف کي بي گناهه اونهي کوهه ۾ اڇلايم
پنهنجي خوشيءَ سان بادشاهه ڪيم ڪنهن کي نه پڇي چون چران

بلعم برصيصا تي ڏس سو لعنت جا داغ پيشانيءَ تي
مان پنهنجي شهر ۾ هن به ڪيو ڪنهن کي نه پڇي چون چران

”راجا“ منهنجي امر ۾ ڏنه اهو بي منهنجي قهر ۾
سچ ڄاڻ منهنجي شهر ۾ ڪنهن کي نه پڇي چون چران

ایوب رام دادم بلا درکرم کردم مبتلا
اے مرد بین اندر قضا کس رانبا شد چوں چرا

آں یوسف ہم بیگناہ اندا ختیم در قعر چہ
از چاہ کردم بادشاہ کس رانبا شد چوں چرا

ببر بلعم دبر صیما بیبن صد داغ لعنت بر جبین
در شہر ما ہم ایں چنین کس را نبا شد چوں چرا

«راجا» بہمانِ دِرامرمن دیدی ہماں از قہر من
تحقیق دان در شہر من کس را نبا شد چوں چرا

Scanned with CamScanner

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

مان اهو موتي آهيان جيڪو الله جي جلالي واري سمنڊ ۾ پيدا ٿيس
طور سينا جبل تي حضرت موسيٰ سان ڪلام ڪندڙ مان ٿيس

ڪڏهن تخت تي روئندو آهيان ڪڏهن ڦاسيءَ جي تختي تي کلندو آهيان
جيڪي مون عجب ڏٺا اهي ڪنهن نه ڏٺا هوندا

حضرت اسماعيل پيغمبر کان حضرت ابراهيم بن آذر تاءِ
ان وقت قرباني جي قربان گاهه مان ٿيس

اي مُلا نه ڪر ظاهر مردن جا اسرار وارا سِرَ
نه ڏسين تو نه چاٿين تو ته الله جو اسرار وارو هٿ آهي

اي عثمان مروندي هن جهان ۾ مستيءَ جو کھڙو عالم
مستيءَ ۽ مدهوشيءَ جي خبر ڪان سواءِ ٻي ڳالهه ڪو نه ڄاڻان

جيڪڏهن پاڻيءَ ۾ زنده آهيان خضر جي روپ ۾
جيڪڏهن سڪندر جي لشڪر ۾ ته لشڪر گاهه آهيان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

من آن دُرم کہ در بحر جلال اللہ بود ہستم
بکوہ طور با موسی کلیم اللہ بود ہستم

گھے بر تخت گریانم گھے بردار خندانم
عجائبہا کہ من نہ دیدم ندیدہ را بدیدستم

بہ اسماعیل پیغمبر بہ ابراہیم بن آذر
در آنوقت قربانی بہ قربانگاہ بود ہستم

ایا ملامکن ظاہر سر اسرار مردان را
نہ دانستی ندانستم کـــــــــہ سرِ اللہ بود ہستم

ایا عثمان مروندی چرا مستی در ایں عالم
بجز مستی و مدہوشي نہ باشد ہیچ سامانم

بہ آب زندہ ام بودم بہ خضر زندہ ام
بہ سکندر درآں لشکر بہ لشکرگاہ بودہستم

ٻـ سـئو سـال پراڻـ ڪيم لبـا فـقـيـري
ان برج تي پهـتـس جتي هزارن مـان هڪ پهـتـو

اي عـثـمـان مروندي ٻنهي جهـانن ۾ بادشـاهي تنهنجي
مـڪـان ڪـان لا مـڪـان دل ڪي آگـاهي آهي

دو صد جامع کهن کردم لباس فقیر پوشیدم
بر آن برجی کہ من بودم ہزاراں یک رسید ہستم

ایا عثمان مروندی کہ دو عالم بادشاہی تو
مکان تا لا مکان جابت کہ دل آگاہ بود ہستم

Scanned with CamScanner

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

تازون ۽ زبان کان سواءِ آهان الستي ازلي مست آهيان
بي نام وَ بي نشان آهيان الستي مست آهيان

سچو درد منهنجي يار مون کي ڏنو
ساقي شراب آڻ ازلي مست آهيان

مان بادشاه ۽ مان فقير مان وصال مان جدائي آهيان
پنهي جهانن ۾ هميشه الستي مست آهيان

لا مکاني هُما آهيان لا مکان کان سواءِ نه تو چاڻان
ملائڪي تخت تي قدم آهي ازلي مست آهيان

شهباز شهسوار آهيان ملائڪن وارو پرواز ڪندو آهيان
اتان شڪار آڻيندو آهيان الستي مست آهيان

ڳجھه جي ڪنجي ۽ خود ڳجھه آهيان عيب ۽ نقص کان متي آهيان
نوز پاڪ ۾ سهڻو آهيان الستي مست آهيان

بسم الله الرحمن الرحيم

بے کام و بے زبانم مسست الست ہستم
بے نام بے نشانم مست الست ہستم

در دیکه پاک زاده یارم مرا بداده
ساقي بیاربادہ مست الست ہستم

ہم شاه وہم گدایم ہم وصل وہم جدائیم
در دو جہاں دایم مست الست ہستم

من مرغ لا مکانم جز لامکان نه دانم
بر تخت قد سیانم مست الست ہستم

شہباز شہسوارم پرواز قدس دازم
آنجا شکار آرم مست الست ہسم

مفتاح غیب غیبم بر تراز نقص و عیبم
در نور پاک زیبم مست الست ہستم

بسم الله الرحمٰن الرحيم

مان پاڪباز شاھہ آهيان عشق ۾ اهل راز آهيان
حق سان ناز ڪندڙ آهيان الستي ازلي مست آهيان

ارڙهن هزار جهان منهنجي وصل ۾ هڪ جهڙا آهن
اها منهنجي حال جي ڪماليت آهي الستي ازلي مست آهيان

وِيُس عرش اڪبر تي پاڪ شراب پيتم
وصل وارو تيس ظاهر ظهور الستي ازلي مست آهيان

الستي شراب جو سرمست آهيان خير ۽ شرَ ڪان ٽپي وس
ڳجهو ڳجهہ ڳالهايم ازلي مست آهيان

اُهو شراب مان ڳوليان تو زاهد مون ڪان پڇي تو
شراب پيان تو ۽ جهيڙو نہ تو ڪيان ازلي مست آهيان

بادشاھہ وزيرن سان آهيان داناءُ باد بيرم آهيان
سندس عشق ۾ اسير آهيان ازلي مست آهيان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

من شاہِ پاکبازم د عشق اہل رازم
باحق ہمی بنازم مست الست ہستم

ہژدہ ہزار عالم یکسانیت در وصالم
ایں شد کمال حالم مست الست ہستم

رفتم بعرش اکبر خوردم شراب اطہر
واصل شدم کہ اظہر مست الست ہستم

سر مست مئے الستم از خیر وشر گذشتم
سر نہفتہ گفتم مست الست ہستم

آین زمئے بخیزم زاہد کند گریزم
نوشم و ناستیزم مست الست ہستم

سلطان با وزیرم دانا و باد بیرم
در عشق او اسیرم مست الست ہستم

ڪڏهن بادشاهہ ڪڏهن فقير آهيان ڪڏهن خود خدا آهيان
گنبذ آواز پهچندڙ آهيان ازلي مست آهيان

هِني جهان ڇڏيم ڪفر جو جٿيو هِتِم مستيءَ جي جاءِ جو مالڪ آهيان
مستيءَ جي جاءِ جو مالڪ آهيان ازلي مست آهيان

راجا حق جو نور آهيان خاص ذات ۾ محيط آهيان
اندر ۾ فرق رکندو نہ آهيان ازلي مست آهيان

دوست سان انجام هِتِم هر هڪ جو درد دور ڪيان تو
خيال ڏي ڇا ڳالهايم ازلي مست آهيان

وارن جي وڪڙ ۾ هِتِم سدائين مان ڪلان تو
انهيءَ کان سواءِ جيئرو نہ آهيان ازلي مست آهيان

عشق مان پيالو پيان تو دنيا ۽ دين وڪڻان تو
هن کان سواءِ ٻي ڳالهہ نہ هِڏان تو ازلي مست آهيان

درياهہ شراب آڻيان سارو دل کي پياريان

گہہ شاہ و گہہ گدایم گاہے بخود خدایم
گنبد رسد ندایم مست الست ہستم

ہر دو جہان برستم زنار کفر بستم
مالک مقام ہستم مست الست ہستم

راجا کہ نور حقم در ذات محض غرقم
اندر میاں نہ فرقم مست الست ہستم

با دوست عہد بستم درد ہر شاہ رفتم
بنگر چہ سخن گفتم مست الست ہستم

در پیچ زلف بندم ہردم ہمیی بہ خندم
بے او گہے نہ زندم مست الست ہستم

جامے از عشق نوشم دنیا و دین فروشم
جز ایں دگر نہ گوشم مست الست ہستم

دریائے شراب آرم درد دل فروسپارم

بسم الله الرحمٰن الرحيم

شراب کان سواءِ جي نہ سگهان ازلي مست آهيان

مئي فروشن جي ڳليءَ ۾ عشاقن وارو جام پيان
پيو سيني اندر سڙان ازلي مست آهيان

اسين آهيون خاص وحدت آزاد پڻ ڪثرت کان
ڪو مذهب نہ رکان ازلي مست آهيان

سهڻن جي منهن ۾ سندس اکين جي مستيءَ ۾ ٽيان
ڏٺم جلوو حسن جو ازلي مست آهيان

زاهد شراب کان پڇي عابد شراب ڏسي جهيڙو ڪري
سرمست شراب جي پوڄا ڪري ازلي مست آهيان

رند سخي هئن وارا دور مستان
آيا مست مئي پوڄاري ازلي مست آهيان

انهيءَ نالي کان سواءِ نالو اهي انهيءَ کان سواءِ عشق حرام آهي
هن شرف کان سواءِ ٻيو ڪهڙو شرف آهي ازلي مست آهيان

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

بے مئے بقا نہ دارم مست الست ہستم

در کوئے مئے فروشاں عشاق جام نوشان
افتادہ سینہ جوشاں مست الست ہستم

مائیم عین وحدت آزاد ہم ز کثرت
باشد نہ ہیچ ملت مست الست ہستم

در روئے خوب رویان در چشم مست غلطان
دیدم جمال سلطان مست الست ہستم

زاہد زمئے گریزد عابدز مئے مسیتزید
سر مست مئے پر ستد مست الست ہستم

دندان فراغ دستان در ُدور مست مستان
آئیند مئے پرستان مست الست ہستم

جزنام او نہ نام است جز عشق او حرام است
خبر ایں شرف کدام است مست الست ہستم

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

پاڻ کي وڃايم دوست وٽ پاڻ پهتم
ڏٺم تمام گهڻو ڳجهه ازلي مست آهيان

تيم پاڻ کان فاني ويس انهيءَ وٽ ظاهر
ڏٺم تمام گهڻو ڪجهه ازلي مست آهيان

جڏهن ٻيائي کي ٽوڙيم ٻنئي جهان ٽپي ويس
لا مڪان ۾ ويٺس ازلي مست آهيان

دوست کان سواءِ عذاب ۾ آهيان سندس صورت کان سواءِ خراب آهيان
پڌو منهنجو جواب ازلي مست آهيان

دل مان باهه ٻاران تو ٻنهي جهانن کي ساڙيم
هي سوز شب و روز اٿم ازلي مست آهيا

دل جي نور ۾ پهتس ظاهر ظهور ڏٺم
اهو ڳجهه جيڪو پڌو ٿي ازلي مست آهيان

Scanned with CamScanner

بسم اللہ الرحمن الرحیم

از خویشتن بریدم بر دوست خود رسیدم
جز عین خود را دیدم مست الست ہستم

گشتم ز خویش فانی رفتم بد و عیانی
دیدم بے نہانی مست الست ہستم

چون غیر را شکستم کون و مکاں گذشتم
در لا مکاں نشتم مست الست ہستم

بے دوست در غدابیم بے روئے او خرابیم
شنوید اے خوابم مست الست ہستم

آتش ز دل فروزم کونین را بہ سوزم
ایں سوز شب و روزم مست لاست ہستم

در ور دل رسیدم عین العیان بدیدم
سریکہ من شنیدم مست الست ہستم

شهباز شهسوار آهيان قدسي پرواز رکان ٿو
اِتان شکار آڻيان ٿو ازلي مست آهيان

غيبي ميدان ويس شهنشاهه سان ويٺم
جو راز هئو پڌايم ازلي مست آهيان

مٿين عرش تي ويس پاک شراب پيتم
دلبر جي ناز ۾ آرام ڪيم ازلي مست آهيان

محبوب چيو "راجا" سداءِ هت رهه
اسان سان تون يڪ جاءِ هج ازلي مست آهيان

شہباز شہسوارم پرواز قدس دارم
آنجا شکار آرم مست الست ہستم

صحرائے غیب رفتم با شہنشاہ نشستم
رازیک بود گفتم مست الست ہستم

رفتم بہ عرش اکبر خوردم شراب اطہر
ختم بہ ناز دلبر مست الست ہستم

دلبر بہ گفت «راجا» دائم بما تو ایں جا
با ماتو باش یکجا مست الست ہستم

بسم الله الرحمٰن الرحيم

هڪڙي درياهہ تي پهتس جو سندس موج ۾ آدمي رسوا آهي
انهيءَ درياهہ ۾ نہ ڪا ٻيڙي نڪو ملاح عجب رنگ آهي

شريعت ٻيڙي طريقت سڙهہ آهي
حقيقت ڪنارو آهي مگر فقر جي راهہ ڏکي آهي

جڏهين سندس پاڻي رت ڏٺم ڊنم ان درياهہ کان
دل ۾ چيم چو تو ڊڄين لنگهي پار هل جو مجبوري آهي

حق طرفان آواز اهڙي طرح آيو شايد ساهہ جو خوف ڪونهئي
هزارن عاشقن جا ساهہ ان درياهہ ۾ غرق اٿي

چيم اجهو آيم توهان وانگر لانگوٽو ٻڌم
چو لرزان واڳن ۾ سختين کان جو گل ڪندي سان مليل آهي

جڏيم پنهنجي مستيءَ کي تيس خدا جي منهن ان دم
سر ڏيڻ سر وٺڻ سر بازار واپار آهي

اي عثمان مروندي پردي وارن کي حقيقت ٻڌاءِ
جهان ۾ ڪو هڪڙو يار پسندين ورنہ سارو جهان دشمن سان پريل آهي

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

رسیدم من بہ دریائے کہ موجش آدمی خوار است
نہ کشتی اندر آن دریا نہ ملاحی عجب کار است

شریعت کشتیء دارد طریقت بادبان او
حقیقت لنگر دارد کہ راہِ فقر دشوار است

چوں آبش جملہ خون دیدم بتر سیدم ازآں دریا
بدل گفتم چرا ترسی گذر باید کہ ناچار است

ندا از حق چین آمد مگر از جان نمی ترسی
ہزاراں جان مشتاقان در ایں دریا نگونسار است

بگفتم من ہمی آیم کمر بستم چو غواصان
چہ ترسم از نہنگانے کہ گل پیو ستہ باخار است

بہشتم ہستی خود راشُدم روئے خدا آندم
بسر دادن گرفتن سرِ سرِ بازار واپار است

ایا «عثمان مروندی» سخن پاپردی داراں گو
بیابی در جہاں یارے جہان پُر ازا اغیار است

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

اي مرد، ميدان ۾ اڄ سرُ وجي تہ وڃڻ ڏي
ميدان عشق ۾ اڄ سر وجي تہ وڃڻ ڏي

صبا جي هير مون وٽ آئي چيائين يلي آئين
محبوب جي ترار هيٺيان سر وجي تہ وڃڻ ڏي

عشق ۾ پرواني مثل ٿيءُ پنهنجي ساهہ کان جدا ٿي
خوشيءَ سان مرد ٿيءُ سر وجي تہ وڃڻ ڏي

عاشقن کان منهنجو هي قول منهنجي سيني جي تختيءَ ۾ ثابت ٿيو
محبوب جي رستي ۾ دمزني کر سر وجي تہ وڃڻ ڏي

انهيءَ حرف کري اتس هن ساهہ ۾ جان سان کيڏيس
دل جي حضور سان گهر کيم سر وجي تہ وڃڻ ڏي

اڄ اهو ڏينهن آهي جو ساهہ وڃي يا سرُ وڃي ڏڙ کان ڏار ٿئي
هرگز ڇرک نہ پريان سر وجي تہ وڃڻ ڏي

پنهنجي محبوب کي هن جهان ۾ پڪ ٿو وسي هر مکان ۾
تو کي هيءَ ڳالهہ ان لاءِ پدايم سر وجي تہ وڃڻ ڏي

بسم اللہ الرحمن الرحیم

اے مرد درمیان بیا گر سرِ رَود رفتن بدہِ
باعشق درمیان بیا گر سر رود رفتن بدہِ

آمد مرا باد صبا گفتا بیا اے مرحبا
درتخت تیغ دلربا گر سرِ رود رفتن بدہِ

در عشق چوں پروانہ شو از جان خود بیگانہ شو
شادی کنان مردانہ شو گر سرِ رود رفتن بدہِ

از عاشقاں ہم ایں سخن ثابت شدہ در لوح من
در راہِ جاناں دم مزن گر سیر رود رفتن بدہِ

نہ صرف آں برخاستم ایں جان وتن دریافتم
با حُسن دل ہمخو استم گر سرُِ رود رفتن بدہِ

امروز آں روز است گر ایں با رود ہاتن زِسر
ہرگز نہ تابم زود تر گر سرُِ رود رفتن بدہِ

معشوق خود را در جہاں ہرگز بیابم ہر مکان
گفتم ترا از بہر آن گر سرُِ رود رفتن بدہِ

محبوب جي ڪچهريءَ ۾ پيو ويهه جي عاشق آهين ته هن ۾ ڪم ٿي وڃ
عاشقن لاءِ اهو نسخو آهي سر وڃي ته وڃڻ ڏي

هن ڳجهه کي روح الامين پڻ هرگز اندر ۾ نٿو ماپي سگهي
هي جملہ انهيءَ لاءِ چيم جي سر وڃي ته وڃڻ ڏي

"راجا" هيءَ هڪ سخن ٻڌ هن ساهه جو حال پاڻ کي ٻڌاءِ
ڳجهن کي ظاهر نہ ڪر جي سر وڃي ته وڃڻ ڏي

در کنج یاراں می نشینی گر عاشقی گم شد دریں
عشاق را مرہم ہمین گر سر رود رفتن بده

ایں سُر را روح الامین ہرگز نمی گجند دریں
ایں جمله گفتم جهت ایں گر سر رو رفتن بده

«راجا» بیا این یك سخن این حال وجان خود را بکن
اسرار را روشن مکن گر سِر رود رفتن بده

بسم الله الرحمٰن الرحيم

عشق جي ڦاهي گردن ۾ مون کي خوش وڻندڙ آهي
مڻ خمار شراب پڻ انهيءَ مخمور کي وڻندڙ آهي

سچ تڏهين ٿو ايري جڏهين منهنجو جلال اظهار ٿو ٿئي
منهنجو جمال پندا ڪري ٿو چنڊ کي پڻ چوڏهين چٽائيءَ ۾ وڻندڙ

منهنجي جلال جي تجليءَ موسيٰ کي وجد ۾ آندو
ڏس منهنجي جلال جو ڪم ڪئن نہ طور تي وڻندڙ ٿيو

اچ اي مرد راز ڏس هتان چو ٿو لرزين
شهنشاهہ آهيان پنهنجي بزم ۾ جتي منهنجو ذڪر وڻندڙ آهي

مان قلندر آهيان شهباز آهيان منهنجا آستان گونا گون آهن
جتي بہ مان وڃان ٿو انهيءَ دم پاٽي ۽ باهہ خوش وڻن

بسم الله الرحمن الرحیم

کمند عشق در گردن مرا مسرور خوش آید
خم و خمار خم ہم از آن مخمور خوش آید

مطلع می شود خورشید جلال من چوں برآید
جمالم میکند مرہم بہ رو بانور خوش آید

تجلی جلالم کرد موسی را بہ بیہوشی
ببین کار جلالم را کہ چوں برطور خوش آید

بیا اے مرد رازے بین از اں جائے تو چرا لرزی
شہنشاہم بہ بزم من ہمہ مذکور خوش آید

قلندرم و شہبازم مرا آشیانہ گوناگون
بہر جا میروم آنگاہ آب و نور خوش آید

بسم الله الرحمٰن الرحيم

محبوب جي عشق ۾ هر وقت باھ ۾ تو نچان
ڪڏهين مٿيءَ ۾ تو ليٽان ڪڏهين ڪنڊن تي تو نچان

تيس بدنام سندس عشق ۾ اي پرهيزگار مون کي ڏس
نٿو ڊڄان بدناميءَ کان صدر بازار ۾ تو نچان

اڄُ اي ساقيءَ جا لنگها عشق جو پڙهو ڏي
تہ سندس وصل جي خوشيءَ ۾ قلندر وار تو نچان

مون کي مخلوق تي چوي فقير ڇا لاءِ ايترو ڇو تو نچين
ڇيم دل ۾ اسرار رکان تو انهيءَ اسرار مان تو نچان

خلق انهيءَ ڪري سدائين مون تي ٺونڪون ڪري ٿي
مگر ناز ڪيان تو انهيءَ ذوق تي جو يار اڳيان نچان تو

جي صوفي منهنجو يار تنهن تو ڪي هي خرقو پهرايان
ڏس تہ کهڙو نہ جٽيو پاتو اتم انهيءَ ديدار ڪري تو نچان

يار پنهنجي جلوه سان مون کي مدهوش پيو ڪري
خبر نہ آهي تہ آخر ڇو دم ديدار لاءِ پيو نچان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ز عشق دوست ہر ساعت درونِ ناری رقصم
گہے بر خاک میغلطم گہے برخارمی رقصم

شدم بدنام در عشق مش بیا اے پار ساہم بین
نمی ترسم زر سوائی سر بازارمی رقصم

بیا اے مطرب و ساقی سماعُ و ذوق را دردہِ
کہ من ازشادی و صلش قلندر رارمی رقصم

مرا مخلوق می گوید گدا چندان چہ می رقصی
بہ دل داریم اسرارے از آن اسرارمی رقصم

خلائق گر کند برمن ملامت زین سبب ہردم
مگر نازم بر ایں ذوقیکہ پیش یارمی رقصم

اگر صوفی شوی یارم تا ایں خرقہ پوشیم
چہ خوش زنار بربستم بہ ایں دیدارمی رقصم

چوں یارم جلوہ بہ نماید مرا مدھوش می سازد
نمی دارم کہ آخر چوں دم دیدار می رقصم

بسم الله الرحمٰن الرحيم

دوست جي حلقــــه دل ۾ چا صــراحي چا ڪــرڪو
تون گــهٽ پيــو نغمــہ ڳائيــن ۽ مــان گــهٽــو ٿـو نچان

تـون اهو قــاتل آهيــن جو تماشي لاءِ قــتل ٿــو ڪري
مــان اڏُ ڪنل آهيــان جو خونخوار خنجر هيــٺان نچان ٿـو

رنـدي راس آئي پار ســائي ڪــان بيــزار ٿــيم
عــجب پرهيــزگــاري آ جو جُبي ۽ دســتار ســان نچان ٿـو

تاءِ ۾ حــال اچي ٿــو تہ شــعلن تي ڪري چوان ٿــو
ايـذاءُ اچي ٿــو تہ ڪـنڊن جي نـوڪ تـي نـچان ٿــو

هلي آءُ يار ڏس تــمــاشــو جانبــازن جي مــيــڙاڪي ۾
ســوبن ســامــان رســوائيءَ جا ڪــٽي ســر بازار نچان ٿـو

مان عثمان مروندي آهيان جيڪو خواجہ منصور جو يار آهيان
تــتــوليــن ڪــان نہ ٿــو ڊڄان مــان ســوليءَ تي ٿــہ نچان

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

حباب دوستان در دل کُجا ایں قلقلہ مینا
کہ تو کم نغمه می سنجی وَمن بسیار می رقصم

تو آں قاتل کہ از بهر تماشہ خونن می ریزی
من آن بسمل کہ زیر خنجر خونخوار می رقصم

خوشا رندی کہ پا مالش کنم صد پارسائی را
زہی تقویٰ کہ من باجبه وَ دستار می رقصم

تپش چوں حالتمی آرد بروی شعلہ می غلطم
خلش چوں لذتی بخشد تہ نوک خار می رقصم

بیا جانان تماشہ کن کہ در انبوه جان بازان
بصد سامان رسوائی من سر بازار می رقصم

منم عثمان مروندی کہ یار خواجه منصورم
نہ لرزم از ملامت آن کہ من بردار می رقصم

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

موتي تون آهين اسان جي ڪاڻ مان چوءُ پيو چا ڪپئي
تون ان هستيءَ جو نور آهين پيو چا ڪپئي پڏاءِ

تنهنجي حسن ۾ مان وٽندڙ آهيان ۽ پنهنجي عشق ۾ مان ظاهر پڌرا آهيان
تو لاءِ مان مشتاق آهيان پيو چا ڪپئي پڏاءِ

تون جڏهن ڪو نه هئين جهان ۾ بي نام وَ بي نشان هئين
پنهنجي وصف ڪي ظاهر ڪيو مان پيو چا ڪپئي پڏاءِ

جتي بہ هلان تو تو ڪان هرگز جدا ناهيان
جتي هجي تو سا آهيان پيو چا ڪپئي پڏاءِ

عشق ڪان سواءِ اسان جو ڪم نہ هجي شراب ڪان سواءِ اسان جو يار نہ هجي
ساقي اسان جو خمار آهي پيو چا ڪپئي پڏاءِ

منهنجي بازار تمام پر منهنجي عشق ڪان سواءِ ڪا شيءِ خريد نہ ڪر
جي شراب خريدين پڻ شراب عشق خريد ڪر پيو چا ڪپئي پڏاءِ

اي دلدار منهنجا عشق ڪان سواءِ اسان جي بازار ۾ پيو وڪرو بہ نہ ڪر
عشق ڪان سواءِ پيو اسان وٽ روا ناهي پيو چا ڪپئي پڏاءِ

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

گوہر توئی ازکان ما دیگر چہ می خواہی بگو
تونور ہستی انما دیگر چہ می خواہی بگو

در حسن توزیبانم در عشق تو پیدامنم
از بہر شیدا تو منم دیگر چہ می خواہی بگو

تونسیت بودے در جہاں بے نام بودے بے نشان
با وصف خوف کردم عیاں دیگر چہ می خواہی بگو

آنجا کہ راہ می روم از تو جدا ہر گز نیم
ہر جا کہ باشی با توام دیگر چہ می خواہی بگو

جز عشق نبود کار ماجز بادہ بنود یار ما
ساقی بود خمار ما دیگر چہ می خواہی بگو

بازار مند آگندہ برجُز عشق من دیگر نہ خور
گر مئے خوری ہم عشق خور دیگر چہ می خواہی بگو

جز عشق در بازار ما مفروش اے دلدار ما
جز عشق نہ آیدکار ما دیگر چہ می خواہی بگو

هن اسرار کي معلوم ڪر اجايو ڏسڻ ڪان نظر محفوظ رک
ٻيائيءَ کي عدم ڪر ٻيو ڇا ڪپڻي ٻڌاءِ

تحقيق مان الله ڪَنِ ڪَرِ انگوري شراب پيءُ
خداءِ جو سر تي پردو ڪر ٻيو ڇا ڪپڻي ٻڌاءِ

عشق ڪان سواءِ منهنجي رستي ۾ اي منهنجا چنڊ منزل مقصود تي ڪو نه پهتو
عشق جو تون جُز اي بادشاهه منهنجا ٻيو ڇا ڪپڻي ٻڌاءِ

جيڪا به نقش بندي ڪئي اٿم پر نور صورت ناهي اٿم
ڏس ته ڪٿن سينگاري اٿم ٻيو ڇا ڪپڻي ٻڌاءِ

الله جو منهن بيان ڪيم تو وٽ رکان نشان
ته پنهنجو منهن ڪيم ظاهر ٻيو ڇا ڪپڻي ٻڌاءِ

تون نور اعليٰ نور منهنجي نور ۾ تون منظور
منهنجو نور آهي هي تنهنجو نور ٻيو ڇا ڪپڻي ٻڌاءِ

منهنجي منهن ڪان سواءِ ٻيو نه ڏس ٻيءَ مجلس ۾ نه ويهه
منهنجي منهن ڪان سواءِ ٻيو ميوو نه چونڊ ٻيو ڇا ڪپڻي ٻڌاءِ

این اسرام معلوم کن بے اورا نظر مفہوم کن
این غیر را آندوم کن دیگر چہ می خواہی بگو

انی ان للہ گوش کن این جام صبھا نوش کن
توجز خدا سر پوش کن دیگر چہ می خواہی بگو

جز عشق اندر راہِ من بالا نشد اے ماہ ِ من
جز عشق تو اے شاہ من دیگر چہ می خواہی بگو

ہر نقش بندی کردہ ام پرنور صورت بستہ ام
بنگر کہ چوں آراستہ ام دیگر چہ می خواہی بگو

در ثمــــــــــہ وجہ اللہ بیان کردم بــہ تــو دارم نشــان
تار وئے من کردم عیان دیگر چہ می خواہی بگو

نور اعلے نور تو در نور این منظور تو
نور من است این نور تو دیگر چہ می خواہی بگو

من نور را صورت کنم سکہ انا بروئے زنم
بروئے بنگر کہ آنجا منم دیگر چہ می خواہی بگو

منهنجي منهن ڪان سواءِ ٻيو نہ ڏس نہ ٻي مجلس ۾ ويھہ
منهنجي منهن ڪان سواءِ ٻيو ميوو نہ چوندڳ ٻيو ڇا ڪپني ٻڌاءِ

راجا تون پاڻ کي وساري ڇڏ منهنجي عشق ۾ پاڻ کي مهوڪر
مناهيءَ جو ترڪ راندیڪو سمجھہ ٻيو ڇا ڪپني ٻڌاءِ

جز روئے من دیگر مبین در مجلس دیگر منشین
جز میوہ دیگر مچنین دیگر چه می خواہی بگو

راجا تو خود را سهوکن در عشق من مهوکن
ترك مناهی لهوکن دیگر چه می خواہی بگو

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

جڏهن تنهنجو ساهه بدن کان جدا ٿيندو تڏهين خداء تو کان ڪم پڇندو
بس تون ڇا چوندين اي فقير ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندوء

جڏهن قيامت جو ڏينهن ايندو اي شينهن تو تضا جي اڳيان پيش ٿيدين
تنهنجي پرهيزگاري باهه ۾ سڙندي ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿينديء

هي شيرين دنيا اي بادشاهه تنهنجي هٿن کان ٿيندي جدا
موت جي سختي اندي ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندوء

جيڪڏهن تور تو گهٽ ڪني تعذير حق جو واجب ادا
دوزخ تنهنجو تو کي ملندو ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿينديء

قرل کان انڪار شيطاني عمل پالڪيء جي تمنا ڏوليء جو احوال دل جو خلل
تنهنجو ان حرامزاديء کي پڪڙڻ ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿينديء

زمين هيٺان بلاشبہ نحوست منهنجا رب پڌوئي
ان جواب تي حيران آهيان ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿينديء

اها بزرگي پيچيده قبر اندر قيد ٿيندي
ناپاڪي سان مليل ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿينديء

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

چوں جان زتن گردد جدا واز فعل تو پر سد خدا
پس تو چه گوئی اے گدا آنگھ بگو احوال خود

آید اگر یوم الحشر ببر تد ترا پیش قضا
به زُہد ترا آتش خدا آنگھ بگو احوال خود

شیرین دنیا اے شاھا از دست تو گردد جدا
تلخی رسد از مر گھا آنگھ بگو احوال خود

میزان توچوں کم شود تعدیں حق برتو بود
دوزخ ترا مادر شود آنگھ بگو احوال خود

زخم سخن شیطان عمل محف بکف دردل خلل
گیرند ترا چوں زین دغل آنگھ بگو احوال خود

زیر زمین قطعاً شوي من ربک بشنوئی
در جواب آں حیراں شومی آنگھ بگو احوال خود

ایں استخوانت پیختہ در گور گردد ریختہ
ناپاک پاس آ میختے آنگھ بگو احوال خود

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

دنيا جي ڦاهي ۾ مبتلا بغير ان جي عاجز دل
تون ان سبب ڏس چڱيان ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

ان جي حوس هر نفس چڙءِ دل فرياد ٻُڌ
فرياد ٻڌ نه نيچ کر ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

نعمت جي گهٽائي شراب جو نشو هر نفس کي پنهنجي جان جي ڳڻتي
جڏهن ساهه ٿيندو تن کان جدا ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

جڏهن زمين اندر دفن ٿيندين نحوست کان ٻاهر هوندين ان جاءِ
اهو ٿنيو باهه هوندو اتي ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

جيڪا شيءِ زماني ۾ نه ڪاڏءِ پڇاڻو ٿيندءُ ان جو حشر
يقين ڄاڻج آهي جمله زهر ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

جڏهن الله جي مهر جي بارش ٿيندي سڀ عضوا اسان جا ڳالهائيندا
دشمن ٿيندا ساهه ۽ جان ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

حضرت اسرافيل جيڪڏهن زماني ۾ پئدا نه ڪري ها
جهان هيئن مٽي هجي ها ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

در دار دنیا مبتلا با غیر ماند اے دلا
توزین سبب و بینی بلا آنگہ بگو احوال خود

از ہول آن در ہر نفس گوئی دلا فریاد رس
فریاد رس نہ ہیچکس آنگہ بگو احوال خود

انواع نعمت میخوری در ہر نفس ترن پروری
چون جان زتن گر دوبری آنگہ بگو احوال خود

مدفون شوی چوں در زمیں بیرون شوی از جائے این
بر سر عمود آتش این آنگہ بگو احوال خود

چیزے نہ خوردی دہر پرسش شود از وئے حشر
باشد یقین جملہ زہر آنگہ بگو احوال خود

چون مہراللہ در دہن اعضائے ہم گوید سخن
خصم کند بر جان تن آنگہ بگو احوال خود

صورا فیل گر نہ پدا شود اندر دہر
عالم شد زیر و زبر آنگہ بگو احوال خود

جيــكـڏهن تـون چاٿيــن اي جوان وعـــده كـيـل قــرآن ۾
هر ويندڙ كان هوشيار رهيـن ها احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

باهه جا زنجير تنهنجي ڳلي ۾ هوندا تنهنجو هلڻ ڏكيو ٿيندو
ان وقت درد كـان ڦيـري ڏيندي احـوال پاڻهي مـعلوم ٿـيندءِ

جڏهن خوف ٿيندو موكليل هوائن جو اٿندڙ خلق جي آواز جو
ان وقت ڏيان ايندءِ زلزلي جو احـوال پاڻهي مـعلوم ٿـيندءِ

نفسا نفسي زبان تي هوندي چوندين تصور ۾ پيـغمـبـران
بس تـون انـدر جدائـيءَ ۾ احــوال پـاڻـهي مــعلوم ٿــيـندءِ

گر تو بدانی اے جوان چون ایں وعد بست در قرآن
ناگہ شود بر تو روان آنگہ بگو احوال خود

زنجیر آتش در گلو گردر گذر سر سر بسو
آنوقت گردی زرد رو آنگہ بگو احوال خود

چون ہول گردو مرسلہ خیز وز خلق آں غلغلہ
در دہن افتد زلزلہ آنگہ بگو احوال خود

نفسی نفسی بر زبان گویند ہمہ پیغمبراں
پس تو دریں اندر کساں آنگہ بگو احوال خود

Scanned with CamScanner

دنيوي ڳالهين ۾ مشغول ڏينهن رات غير رب جي پيرن تي ڪريا
تنهنجي پڪڙ ان سبب ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

جڏهن قبر ۾ پوندين تو کان قبر جي گنبذ تان پڇاڻو ٿيندو
ان جواب تي حيران ٿيندين ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

دنيا لاءِ ماندو رهين قيمتي نعمتون حاصل ڪيئه
چون ٿا تو ڇا حاصل ڪيو ان جو احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

نالو بديءَ جو ٻڌڻ حق اڳيان تڪليف ڏيندڙ آهي
قيد جي چاهه ۾ بسر روءِ احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

جڏهين پل (صراط) تان تنهنجو ٿيندو گذر نظر ايندوءِ اندر جهنم
اوچتو ڪرندي اي جوان احوال پاڻهي معلوم ٿيندوءِ

جڏهن هٿ تنهنجا پٺيان هوندا آسمان ڏي انصاف لاءِ نهاريندين
تنهنجو اعمالنامه تو کي ٻڌايو ويندو احوال پاڻهي معلوم ٿيندوءِ

راجا يقيناً اندر زمين دين جي ڪم ۾ تنگدستي جو چوپول
سڙندين اڳيان پويان ان ۾ احوال پاڻهي معلوم ٿيندءِ

مشغل مادی روز و شب از پئے ہوا یا غیر رب
گیرند ترا چوں زیں سبب آنگہ بگو احوال خود

در قبر چوں گردی فرو پر سد ترا از گوربو
حیران شوی در جواب . آنگہ بگو احوال خود

در دار دنیا مانده انواع نعمت خورده
گونید ترا چه آورده آنگہ بگو احوال خود

نام بدی چوئے بشنوئی نزدیك حق موذي شوی
در چاهِ زنداں بس روئے آنگہ بگو احوال خود

چوں تو کنی در پل گذر نظرے کنی اندر سقر
ناگہ بیفتی اے پسر آنگہ بگو احوال خود

گردست جانب پشت تو گردد برون از عدل او
بدهند ترا نامه باد آنگہ بگو احوال خود

«راجا» یقین اندر زمین گوغا فلست از کار دین
سوزند و رانا گہ ازیں آنگہ بگو احوال خود

بسم الله الرحمن الرحيم

اهو يار ڪهڙو يار جيڪو يار سان گڏ نہ رهيو
جيڪو يار جي زلفن جي قيد ۾ گرفتار نہ رهيو

ان جي تحقيقات مان ڇا حاصل جيڪو ڪجهہ گذري چڪو
اها عمر جيڪا گذري مگر دلدار نہ رهيو

عاشق سجده ڪندا اهن دلبر جي رخسار اڳيان
اهو سجده ڪهڙو ٿيو جيڪو دلبر جي رخسار اڳيان نہ ٿيو

اها دل ڪهڙي جيڪا دين عشق ۾ مثل نہ هجي
اهو عقلمند مثل آهي جنهن وٽ دلدار نہ رهيو

اي پرهيزگار بنا سازن تنهنجو زهد ڪهڙو
اها پرهيزگاري ڪهڙي پرهيزگاري جيڪڏهن يار حاصل نہ رهيو

اهو يار ڪهڙو يار جنهن سيني جو درد نہ ڇاتو
اهو انسان ڪهڙو انسان جنهن وٽ عشق جهان نہ رهيو

اهو آواز لاهوت ڪان اهڙو آيو جيڪو سوال گهريو جبروت
عاشق اهو ڪهڙو جيڪو هوشيار نہ رهيو

Scanned with CamScanner

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

آں یار کُجا یار کہ با یار نَباشد
در بند سر زلف گرفتار نباشد

تحقیق چنین گشت کہ برباد گذشتہ
آں عمر کہ مصروف بدلدار نباشد

عشاق کنند سجدہ بہ رخسار دلآرام
آں سجدہ کجا شد کہ بہ رخسار نباشد

آں دل کہ بہ دین عشق نمردہ است کہ است
آں کیست کہ مردہ است بدلدار نباشد

اے زاہد بے ساز تو در زہد چرائی
این زہد چہ زہد است اگر یار نباشد

تایار چنین باد کہ معلوم شود زور
آں شخصِ کہ در عشق جہان ندار نباشد

آواز ز لاہوت چنین خواست بجبروت
عشق بُودست کہ ہشیار نباشد

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

بي شرم چٽبو چنڊ ۽ آسمان هن زماني ۾
جڏهن دلبر جي اڳيان شرمسار نه ٿيو

ماڻهن کان پڌوسي ناياب مئي چکيوسي
ان مرد جو نشو اتريل آهي جنهن وٽ مئي خوار ڪو نه آهي

ڇمڪندڙ عنصر سڄ جون کهڙيون وصفون پڌائيندو
ڇمڪندڙ خوار ٿيندو جيڪڏهن هوشيار نه رهيو

اهو مرد يار گلزار آهي بي يار ڪنڊو آهي
يار کان سواءِ گلزار ڪنڊي کان سواءِ ٻيو ڪجهه نه آهي

شطرنج کيڏندڙ بادشاهه جڏهن شطرنج کان باز آيو
شهه کي مات نه ڏيندو جيڪڏهن شطرنج جو کيڏاري نه آهي

عشاق ڪهڙو جيڪو معشوق جي جستجو نه رکي هن جهان ۾
اهو عشق ڪهڙو عشق آهي جيڪڏهن يار نه رهيو

اهو ڪير آهي جنهن خرابين کان گذر نه ڪيو
اهو غم اهو آهي جيڪو غم تسبيح ۽ دستار کان آجو آهي

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

بے شرم بود ماہ و خورشید دریں دہر
چون پیش دلآرام شرمسار نباشد

گفتند کسا نیکہ مئے نایاب چشیدند
آن مرد خمار ست کہ میخوار نباشد

خفاش ز خورشید چہ اوصاف بگوید
خفاش شوی خوار چوں ہشیار نباشد

بگلزار مرد یار کہ بے یار بود خار
گلزار بلا یار بجز خار نباشد

شطار کہ بادشاہ چوں شطرنج بہ بازد
شد را نکند مات گر شطار نباشد

عشاق کہ معشوق بجستت در ایں دار
ایں عشق چہ عشق است اگر یار نباشد

آں کس کہ در ایں را خرابات گزنید
او در غم تسبیح و دستار نباشد

اهو دوست سرمست آهي جيڪو هواءِ کان سواءِ آهي
اهو مست کهڙو آهي جنهن کي خمار نہ آهي

بازار اها آهي جتي درد خمار وڪرو ٿئي
بنا خمار بازار بازار نہ آهي

راجا طالب ٿيءُ سچو ان جي عشق ۾
صحيح طلب اها آهي جنهن ۾ دشمن نہ آهي

Scanned with CamScanner

اے یار سر دست کہ ماورائی ہوا است
آں مست کجاست کہ خمار نباشد

بازار بود آنکہ درد خمر فروشند
بازار بلا خمر کہ بازار نباشد

راجا کہ بود طالبت صادق در دہ عشق
ویرا طلب اینست کہ بہ اغیار نباشد

بسم الله الرحمن الرحيم

پڇيم هڪ شخص کان چاءِ هي چا پاتو اٿي
چياءِ بدڪردار لاچار ويچاري چيو چا ڪريان

چوٽي ٻڌاياءِ چئي اي شيخ دل کان معلوم ڪر مڪان ان جو
اي بزرگ تون نه برداشت ڪري سگهندين ويچار چيو چا ڪريان

چياءِ اي حيرت ڪن طعنه نه ڏي ان سبب
جيڪڏهن عزت وارو هجي بي ادب ويچاري چيو چا ڪريان

چوٽي شيخ چئي ٻڌائي فحاشي جو بدلو نه ڪجي
اهو شيخ تذبب ۾ رهيو ويچاري چيو چا ڪريان

چوٽي ٻڌايائين چئي دين جي ڪم کان غافل نه ٿيءُ
اها چوٽي نه ٻڌي اٿيئي ويچاري چيو چا ڪريان

چوٽي ٻڌايائين چئي سدائين ڏکن سان مشغول رهه
هرگز نه ٻڌ تيزائي سان ويچاري چيو چا ڪريان

ان عظمت جا حق بخش نيستي ۾ واري سان تنهنجو چا
اهو زهر پيءُ ويچاري چيو چا ڪريان

بسم الله الرحمن الرحیم

پرسیدہ شد یک شخص راگفت اے چرا پوشیدہ
گفتا کہ بد کردار رابیچارہ گفتن چون کند

گفتا کہ گفتم شیخ دل کن پرسش زمکانِ او
شیخا نہ شد آن متحمل بیچارہ گفتن چون کند

گفتا دا اے بواالعجب طعنہ مکن توزین سبب
گر شیخ باشد بے ادب بیچارہ گفتن چون کند

گفتا کہ گفتم و شیخ را کاری بکن لائق جزا
این شیخ شد در چون و چرا بیچارہ گفتن چون کند

گفتا کہ گفتم من یقینی غافل مشو از کار دین
گفتا دا نہ شنید این بیچارہ گفتن چون کند

گفتا کہ گفتم شیخ رو بار اشکن مشغول شو
ہرگز نہ نشیند تیز رو بیچارہ گفتن چون کند

بخشید حق این عظمت بکنی و خواری تو چرا
گیرند چون زین مر ترا بیچارہ گفتن چون کند

مـــرد ٿيءُ اونـدهـ مـــان نـكـــر مـــون کي راز ۾ پڌاءِ
اي شـــاهـ مـــان تـو كـــان بـي خبــر ويـچاري ڇيــو

جيکڏهن لائق ماڻهو ميخانہ ويندو ڇپاءِ يقيناً بدنام ٿيندو
بس هـائـي منـهنجو بخت مـــان ويـچاري ڇيـــو ڇا کـريان

جيکڏهن لائق ڇوائيـن اي جوان رزق (روٽي) جي فکر کان آزاد رهـ
صـــوفـي ٿيءُ نـہ ازلـي حـــرکـتـي ويـچاري ڇيـــو ڇا کـريان

عـــاجزبون کيـئن کيم مـــاءُ جي کـــاڻ لاءِ پريشـــان رهـيم
تـــمـنـا عـــزت هـو رهـيـــو ويـچاري ڇيـــو ڇا کـريـان

هر هڪ بزرگ اهو ڇيـــو جيـــکـــڏهـن اها کـارنـد رهـي
پـــاهـران نـہ ڳالـهـــاءِ ان لاءِ ويـچاري ڇيـــو ڇا کـريـان

مردے تو باشد کو رو کر پس او مرا پوشیدہ گهہ
اے شاہ من تو بیخبر بیچارہ گفتن چون کند

شائستہ گر میخانہ شد گفتی یقین بدنام شد
پس وائے من از بختِ من بیچارہ گفتن چون کند

گر اہل گفتن اے جوان بیرون شد از بہر نان
صوفی نہ الستی شیطوان بیچارہ گفتن چون کند

پوسش کسے بود در ماد کان گر رود
نزائی حرمت او شد بیچارہ گفتن چون کند

گویند ہریک بزرگان گرکاروی نشود رواں
بیرون مکن گفتن از آن بیچارہ گفتن چون کند

م

چوٽي چياءِ منهنجي جان تون تازو ڪر ايمان منهنجو
نہ ٻڌ هزار نصيحتون منهنجون ويچاري چيو ڪيئن تيو

چوٽي چياءِ ٻاهران مان اندر صرف الله
باهہ نہ تيندي ويران زيادهہ ويچاري چيو ڪيئن تيو

جيڪڏهن بدڪردار تيو صفت ۾ بدڪردار تيو
دوست پاڻ دشمن تيو ويچاري چيو ڪيئن تيو

راز مان چيائين جيڪڏهن اهو ڪم ڪري نہ سگهين
حاصل ڪر اهو پيءُ ڪان ويچاري چيو ڪيئن تيو

لباس با صفا پاءِ شرم حياءُ ڪر مصطفيٰ جو
نہ ٻڌندين ان ڪي بي وفا ويچاري چيو ڪيئن تيو

اهي افعال ٻڌ ٻڌائيندڙن ڪان ٻاهران دل وٺان
اهو وصفون در جون گهٽيون ويچاري چيو ڪيئن تيو

گفتا کہ گفتن جان من تو تازہ کن ایمان من
نہ شنید پند ہزار من بیچارہ گفتن چون کند

گفتا کہ گفتم کن برون از ما سوئی اللہ اندرون
آتش نہ شد ویرا فزونن بیچارہ گفتن چون کند

ذکر دبد کردار شد در وصف بد کردار شد
بایار خود اغیار شد بیچارہ گفتن چون کند

پوشد گفتی چون اگر پس کار وے ناید بسر
گیرند چون زیں اے پدر بیچارہ گفتن چون کند

پوشید جامعہ با صفا پس شرم کن از مصطفے
نشنید پس از ایں بے وفا بیچارہ گفتن چون کند

افعال ایں گفتی کنون گفتی بردن درے دردن
ایں وصف ہا در وے فزوں بیچارہ گفتن چون کند

بسم الله الرحمن الرحيم

فاني ٿيس بنا دولت هر ڏک بدلو دفع ٿيو
بي شرم جو نوڪر نه ٿيس ويچاري چيو ڪيئن ٿيو

جيستو ٽيڪ اهو نامراد لڪل آهي ان کان
اهو بلڪل رسوا ٿيو ويچاري چيو ڪيئن ٿيو

چياءِ مان ڪِوِل برابر آهيان پنهنجي نفس سان صلح ڪيم
ٻئي شيون گهٽ نه آهن ويچاري چيو ڪيئن ٿيو

جيڪڏهن لائق چون ته هي موتي ٿئي اي دل بي شرم
اهو بي شرم بس بي ڏوهي ويچاري چيو ڪيئن ٿيو

حق مون کي بزرگي بخش لائقن سان رهائي
جيڪڏهن نالائقن سان مون کي رهائي ويچاري چيو ڪيئن ٿيو

”راجا“ چيو لباس باهه مٿان ويران ٿي ويندو
چاڪاڻ ته اهو وهنوار آهي ويچاري چيو ڪيئن ٿيو

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

فانی شدہ از بے درم ہر سو رود بہر شکم
قانع نہ شد این بے شرم بیچارہ گفتن چون کند

آنکس کہ نا مردا و بہ پوشیدہ اوا گر پس چہ شد
او بلک رسوا گرد شد بیچارہ گفتن چون کند

گفتا کہ ہستم من زرہ بر نفس خود بس کن صلح
چیزے نہ شد دو ہیچکس بیچارہ گفتن چون کند

گر اہل گفتن اے درم شد اے دلاذی بیشرم
زاں بشیرم بس لاجرم بیچارہ گفتن چون کند

عظمت مرا بخشید حق پوشید مرابا مستحق
پوشد مرا اگرنا مستحق بیچارہ گفتن چون کند

«راجا» کہ گفتی پوش بر آتش چرا ویرانہ شد
ذبرا کہ ذوکارش بیچارہ گفتن چون کند

بسم الله الرحمن الرحيم

•

دوزخ ڪـــان نٿـــو ڊڄان بـهـــشت گـــهـــران
تـقـــديـر مـــون تـي ســـاڳي پـراڻـي روا ٿـــيـنـدي

جڏهـن قـلـم هـلايـم پـوءِ بـيـــهـي چـيـم تـہ ڇا لاءِ
ڇاڪاڻ تـہ تـقـديـر مـنـهـنـجي ڦـري نـہ سـگـهـنـدي

خدا جي مـــرضـيءَ ســـان هـر خواهـش پـوري ٿـي
هـڪ کي ڪـٽـي ڇڏياءِ مـــاپ ســان مـــاپـيـــائـيـن

هـڪ کي نـور ڏنـاءِ ڪـنـهـن کي ڪـلـيـــو ڏنـاءِ
ٻئي کي فـــقـيـــر بـنـاياءِ ڪـيـــر اتي پـهـــتـــو

داغ لعنت جو ڏناءِ قلم ســان ڪنهنجي پيـشـانيءَ تي
ڇا قـــدرت ڪـيـــو ڪـنـهـن ســـان جو ائـيـــن ڇيـائـيـن

ابـلـيـس کي عـــبـرت مـــان گـــرفـت ۾ آنـدائـيـــن
نـہ ڏنـــوسي فـرعـون کي جيـڪـا دعـوا ڪـيـائـيـن

خودي در خداءِ جي نـــہ شـــايـد گـــرفـــت ۾ آئـــي
خوديءَ ڪـــي خود ان ڇا لاءِ پــئـــدا ڪـيـــو

بسم الله الرحمن الرحيم

ز دوزخ نترسـتم بخويم بهشت
كـه تقـديـر برمنـه چون سـابق بنشسـت

قلم چون گذشته بتر سم چرا
كـه تقـديـر رفـتـه نـه گـردد مـرا

مشيت خدا بر مشيت پريد
يـكـي را بـريـده وگـر را گـزيـد

يـكـي رانـور زد كـجا بـركـشـد
دگـر را گـدا زد كـجا در رشـد

كند داغ لعنت قلم برجبين
چه قـدرت كـسـي راكـه گـويـد چنين

زابـلـيس عـبـرت بـايد گـرفـتـار
نديدي كـه فـرعـون چه دعوي كـشـيد

خودي در خدائي نشـايد گـرفـت
خودي خود اورا كجا در كـشـيـد

بسم الله الرحمٰن الرحيم

خودي جيڪڏهن آهي تہ شيطان مثل آهي
دوزخ نہ وبنداسي آهي اهو يقين

پاڻ کي پوڄا ڪرڻ برو ڪم نہ آهي
تون پاڻ کان جدا ٿيءُ ڇاڪاڻ تہ خودي ڪفر آهي

نظر رک گهٽو ڪائڻ تي ڇاڪاڻ تہ محنت سان حاصل ٿئي
جيڪڏهن رحمت گذري وئي تہ لعنت حاصل ٿيندي

نہ ڏٺم ان کان سواءِ مگر هن زماني ۾
محشر ۾ ٿيندي ٿهڪندڙ رهڻ جي جاءِ

جيئن حقير پوشاڪ ڪتي کي ڇڪيندي آهي
گهٽو ڪائندڙ کي آڻ ان ڇڪ وقت

نہ گهرجي تين مخالف خداءِ جو
دوزخ ۾ فرشتہ گهرندا آڻ ڏوهي

جيڪڏهن سچ چوندين تہ راهہ حاصل ٿيندي
جيڪڏهن سچائي سان هلندي تہ راهہ حاصل ٿيندي

بسم اللہ الرحمن الرحیم

خودی گر نبودی کہ هامان لعین
بہ دوزخ نہ رفتن گھے آن یقین

بجز خود پرستی نہ دیدیم بدی
تو از خود را کن کہ کفرست خودی

نظر کن بہ بلعم چہ محنت رسید
ز رحمت گذشتہ بہ لعنت رسید

بدیدی ، کہ او را بگر دی زمان
بمحشر کند در طبیلہ سکان

ز قمطیر کسوت سگے بر کشید
بیارو بلعم درآن در کشید

نباید کہ کردی مخالف خدا
بدوزخ فرستہ کہ بیابے جزا

اگر راست خواہی برد راہ راست
بجز راست رفت در این راہِ راست

جيڪڏهن وار مثل ليڪو به خلاف ٿئي
پڻ ڪي ان ڪان بچاءِ چاڪاڻ ته بڻاڪ هٽڻ بربادي آهي

باري تعاليٰ جي حڪم ۾ پاڻ کي محفوظ رک
چاڪاڻ ته "راجا" تون هر حال ۾ ان سان سچو رهه

Scanned with CamScanner

اگر لکیږي موئے مانند خلاف
حذر کن زمر وي، تلغست لاف

به جُزا مهر باری دل خود بشوی
که «راجا» تو هر حال ره راست زو

Scanned with CamScanner

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

محمد صلعم کان سواءِ حقي بزرگ ٻيو کو نہ آهي
کبرا جي ديدار کان سواءِ ٻيو روا نہ آهي

ٻنهي جهانن ۾ بي مثال صورت
اي بابا ديدار ان کان سواءِ ديدار ناهي

ٻنهي جهانن ۾ ان جو مثال ناهي
سندس جُز کان سواءِ دوست کي راز حاصل ناهي

هو تحقيق ذات حق با صفات آهي
سندس تجليءَ کان سواءِ ظهور کو نہ آهي

جنهن ڏٺو خداءِ جي ذات کي بلکل ظاهر ڏٺو
غير جو وهم اجايو ڇاڪاڻ تہ ان کان سواءِ ٻيو خيال اجايو

دوست جي حسن کان سواءِ ٻيو ڏسڻ حرام آهي
ڏسندڙ اڳيان غير کم روا ناهي

غرق ٿي جو حسن دوست
عاشق سرمست سان نہ ڳالهائج

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بے محمد در حق بار نیست
بے روا از کبریا دیدار نیست

در دو عالم بے تمثل صور تے
اے پدر دیدار آں دیدار نیست

ہر دو عالم جز تمثل نیست نیست
مطلع جز صاحب اسرار نیست

اے محقق ذات حق باصفات
بے تجلی ہیچ کہ اظہار نیست

ہر چہ بینی جز خدا ہرگز مبین
وہم خیری زانکہ جز پندار نیست

جز جمال دوست دیدن شد حرام
نزد بینا کار غیر این کار نیست

غرق باشد در جمال دوست دوست
عاشق سرمست را گفتار نیست

اهو شراب عاشقن وارو هر هڪ پيتو
مست آهيون هميشه هوشيار ناهيون

ڊوست جي ڪمبل هيٺيان ويٺا ڪيترا بزرگ دوست
ورنه هر ڪنهن سان اي جوان هو دوست ناهين

زنده اونچو چؤ ان ڪي هن جهان ۾
چاڪاڻ ته دوست جي دربار بوجو نه آهي

پنهي جهانن جو علم هڪ نڪتو آهي
عارفن جو ان سان ڪو وهنوار ناهي

اي "راجا" پنهنجي صورت پاڻ تي قرض چاڻ
عارفن لاءِ ڪمزور دل سجاڳ ناهي

این شراب عاشقاں راہر کہ خورد
مست آمد دائما ہوشیار نیست

در لقائے یار باشد بار یار
ورنہ ہرکس اے جوان اویار نیست

زندہ نتوان گفت اورا در جہاں
ہرکہ دربار جانان بار نیست

علم مطلع در دو عالم نکتہ است
عارفان راکار باضرروار نیست

روئے تو «راجا» گفت خود را بدہ کن
عرفان را ہیچ دل بیدار نیست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بادشاھہ ھمت وارو مد تي مون سان ھمراھہ ٿيءُ
بي ھمت ڪيئن پھچندو منھنجي درگاھہ تي

آب دريا ظاھر دريا ظاھر درياءُ ظاھر پاڻي
غريب ننڍڙو ذرو جيتوڻيڪ اھو آھي عيني درياھہ عيني آب

يا منھنجي مراد پوري ڪر يا مون کي ماري ڇڏ
يا محبوب جي صورت جو ديدار ڪراءِ يا مٽيءَ ۾ دفن ٿيءُ ڪراءِ

جڏھن اتان اٿيس محسوس ڪيم تہ ڇا ٿيو
محبوب جي پير ۾ جيڪي چيم مٽيءَ جي ڪناري چيم

جيڪو گمراھہ دوست کي مختصر چيم ان جي در تي رھي
چوڏھين جو چنڊ يار جي ڳليءَ ۾ ساھہ کي ڏاڍو خوش ڪيو

مثالي ملڪ فقراءُ جو مان پاڻ کي ڳنڍيم مٽي جو سور ورتم
پنھنجي پيرن تي گردش ڪندو رھيم دوست لاءِ مختصر ڪيم

غير جي نظر ڪان پڻ کي بچاءِ جيڪڏھن منھنجي ھوا گھرين
حسن فقط نالي لاءِ رک جيڪڏھن منھنجي رضا گھرين

بسم اللہ الرحمن الرحیم

سلطان ہمت مرد باید تا شود ہمراہ ما
کوتاہ ہمت سر بکوید کئے رسد درگاہ ما

آب دریا عین دریا عین دریا عین آب
قطرہ مسکین گر چہ اینست عین دریا عین آب

یا مراد من بر آید یا بگردم من ہلاك
یا بینم روئے جانان یا بگردم زیر خاك

چوں زئجائے برخاستم فارغ گشتم از چہ بود
درکنار یار جاناں چوں بگویم لاك خاك

چند گویم تو گمرہ خویش را در رہ کن
خوش بدرد کوئے جانان جان خود راشاد کن

ملك تمثل فقر را چوں من بجوئیم برودام
پائے خودرا کد گردان دوست را کوتاہ کن

نظر از غیر ما بگزا را گرما را ہوا داری
جمال خویش نبایم اگر مارا رضاداری

منهنجي اکين ڏوکو ڪاڙو عظيم مان اهو مان آهيان
مان قبلھ تو کي بنام تون دنيا ڪاري گهري

اگر حق جي تلاش گهرين هميشھ لاءِ هر زماني ۾ پاڻ لاءِ
تڏهين "راجا" تان جان فِدا ڪر جيڪڏهن مون سان رهڻ گهرين

بچشم مـن فریبم عظیم مـن اینم من
مـن قـبلـه توی باشم تو ماه سیا داری

اگر جوئی حق را دائما هر زمان در خود
چون «راجا» جان فدائی کن اگر مارا فروداری

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمن الرحيم

نور مهربان ٿيو جيڪو فهم ۾ نه ٿو ماپي
اهو نور وصفن سان هتي ظاهر ٿيو

حقيقت ۾ پردهه پٺيان لڪل آهي لاهوت ۾
ان ڪري ان سبب هي حقيقت بيان ڪيل آهي

آدم جي صورت ان سير ۾ ظاهر ٿي
الله جو قسم تحقيق سان اسين خير گهرندڙ آهيون

ان سبب ڪري نه مليا سي نه ڳالهايوسي
جهانن جا راز ان مورت جو ساهه آهي

معلوم ٿيو ان ۾ حقيقت حاصل آهي
خضر جيڪو پاڻي پيتو مگر سمنڊ هلندڙ رهيو

غلغلو آهي هر ڪن ۾ هر شهر ۾ صحيح آهي
ڇاڪاڻ ته بنا ڪن تارون زبان آهي

Scanned with CamScanner

بسم اللہ الرحمن الرحیم

نوری کہ لطیف است کہ درفہم نہاں است
آن نور زبر وصف درین ہر عیاں است

سرے کہ پا پردہ نہاں بود بہ لاہوت
آں سر بہر وجہ دریں نسخہ بیان است

آدم کہ صورت او گشت (نمودار)
ا للہ بتحقیق کہ ہمہ خیز داران است

آنا کہ در ایں سر رسیدند نہ گفتند
اسرار جہاندار در این مورت جانِ است

معلوم چنین شد کہ دریں دہر بہ تحقیق
آبی کہ خضر خورد بہر جوئی روان است

شور است بہر گوش و گر کان است سرست
با ایں کہ بلاگوش بلا کام زبان است

هن جهان ۾ پئدا ٿين وڏي مشڪلات ۾ پوڻ آهي
چاڪاڻ تہ هرڪو خالي هر وقت جهان ۾ آهي

نزديڪ ڪنهن نيڪ ڪي حقيقت ۾ ڪو پهچندو
هن جهان ۾ ڪڏهين پوڙهو ڪڏهن جوان آهي

جهان جو نقشو بنائيندڙ ڪيترين ندين ڪي هڪ هنڌ ملايو
اهو نقش ڪهڙو نقش آهي جنهن ۾ دور نشان ڪو نہ آهي

اها گفتار ڪهڙي آهي جنهن ۾ منهنجو وڪڙ نہ آهي
ليڪن ڪڏهين تماشو ڪڏهين حق جو نظارو آهي

هن زماني ۾ صرف ذات خدا وند تعاليٰ آهي
خداءِ جي ذات ڪان سواءِ باقي وهم ۽ گمان آهي

اي بزرگ خبردار ٿيءُ چاڪاڻ تہ اها ڦاسي آ هوشيار ٿيءُ
هڪ نور ان ڦاسيءَ تي اسان لاءِ هما پکي آهي

پیدا است دریں دہر بہر مشکل نہاں است
با ایں کہ خالی ہمہ وقت جہاں است

نزدیک کسا نیکے تحقیق رسیدند
در دہر گہے پیر گہے مرد جوان است

نقاش جہاندار منقشن جوئبار است
ایں نقش چہ نقش است کہ در دور نشان است

این گفت چنین است درین پیچ من نیست
لیکن گہر تماشا گہہ حق جلوہ دوران است

در دہر ہمہ ذات خداوند تعالی است
جز ذات خداوند ہمہ وہم و گمان است

ایں پیر خبردار درایں دار خبردار
یکہ نور دریں دار ہمیں عین ہمان است

ان لاءِ تہ ھن زمانـي ۾ مـان خداءِ جو نـور آھيـان
اسـان کـي تون ڇا کنديـن ڇاڪاڻ تہ دل کـفـر وچان آھي

جيـکـڏھن دنيـا سـان شناسـائي ٿي تہ ڇا ڇيم
اھـو يار بـھـر صـورت سـاري جهـان ۾ ڏٺـم

راجا ھن زمـاني ۾ اسـان پئدا ٿـيـاسي اسـان ڇيـوسي
بهشت نالي کا شيءِ کانهي ڇاڪاڻ تہ جهان ظاهر آهي

آنرا دریں دہر کہ ما نور خدا ئیم
امان چه تواں کرد کہ دل کفر ازاں است

ہووی کہ شناسائی جہانی چنین گفت
آں یار بہر صورت در جمله جہان است

«راجا» کہ دراین دہر ہمین بود ہمان گفت
چیزے کہ بہشتی نیست کہ از عینی جہان است

بسم الله الرحمٰن الرحيم

خدا کي وسارڻ هواءِ سان اڏامڻ
نه ماٺهن ۾ بلڪه هستيءَ خوديءَ ۾

کهڙو سودو تيو ان عمر جي سرمائي ۾
جو ان طريقه سان دوزخ کان آجا ٿياسي

جڏهن ظالم جهنگل جو رستو ڏٺو
تڏهين تلوار سان ڪٽائي شروع ٿي

مان ويچاري ڪڏهن ڏٺو هو ايندڙ کي
دوست منهنجي دوا ڪر جيڪڏهن منهنجي شفا چاهين

دوست جي پگڙي پاڻ ڏس جيڪڏهن مون سان گڏ هلڻ تو چاهين
منهنجي ملامت تي توجه ڏي جيڪڏهن منهنجي رضا داري چاهين

شراب عشق جو پيار جيڪڏهن مون کي تون نشو پيارڻ چاهين
منهنجي نور مان جنون حاصل ڪر جيڪڏهن مون کي صاف ڏسڻ چاهين

عزيز اها دوا پياري آهي مون ڏي اچ منهنجي نزديڪ ويهه
ان کي بيگانه نه ڪوٺ جنهنجي گهر جو نشان آهي

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

خدا را فروشی ہوا را خیزی
نہ از آدمی بلکہ ہستی خودی

چہ سودا بود ایں کہ سرمایہ عمر
کہ این گرہ خود را بدوزخ بری

چوں ظالم کے را کہ دیدہ شود
ز تیغ جدائی بریدہ شود

منم بیچارہ من دیدم کنا ھان رابیام زد
حبیبا کن دوائی من اگر باما شفا داری

مشو خود بین حبیب من گرما را بخود بروی
بسوئے من توجہ کنم اگر باما رضاداری

شراب عشق نوش کن اگر مارا تو میخوای
بنور من جنوں شو اگر باما صفاداری

شود دوا ے عزیز من بیا نزدیک مابنشین
چرا بیگانہ میگردی نشان آشناداری

واقفيت جي نشاني تون الله کان سواءِ ٻي نه ڄاڻ
جيڪڏهن اها طلب رکين ٿو ته مون سان رهه شاهديءَ ۾ هميشه لاءِ

غير جي نظر کان پاڻ کي بچاءِ جيڪڏهن منهنجي هوا گهرين
حس فقط الي لاءِ رک جيڪڏهن منهنجي رضا گهرين

منهنجي اکين وکر کاڏو عظيم مان اهو آهيان
مان تو کي قبله بنايم تون دنيا ڪاري گهُري

اگر حق جي تلاش هميشه لاءِ چاهين هر زماني ۾ پاڻ لاءِ
تڏهن " راجا" جان فدا کر جيڪڏهن مون سان رهڻ گهرين

نشانی آ شنائی را تو با ماسوی الله کن
چو طلب خوش بما باشد شاهد نه نمط داری

نظر از غیر ما بگذار اگر مارا هوا داری
جمال خویش بنایم اگر مارا رضا داری

بَچشم مَن فِریبم عظیم منن اینم مَنِ
من قبله توی باشم تومایه لیادار

اگرر جوئی حق رادائما هر زمان درخود
چون « راجا» جان فدائی کن اگر مارا فرد داری

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ

مان قلندر جي گروهه مان نالو چوايان قلندر
هميشه نه مسجد ۾ جُهڪان مندر وجود اندر

مان حق جو نور آهيان آدم جي وجود ۾ آيم
ڏنم حسن آذر جو توحيد چيم تن اندر

مان ماءُ جي پيٽ ۾ وجود تي چادر پاتم
ڏنم جمال آذر جو توحيد چيم تن اندر

جيئن ته اهو خيال غلط آهي چپاءِ تنهنجو نالو ڇا آهي
چيم مثال عام آهي جهان جو رستو اندر

هن فاني جهان ۾ فرمودو لن تراني
نبيءَ نورانيءَ جي سِرَ تي صلواة پيغمبر

قلندر ڇا چيو موتي آهي خيال جو جوهر
بيوه جڏهن مٽس ڪري ٿي هر ملان، مقال پڙهي ٿو منتر

بسم الله الرحمن الرحيم

من در گروه قلندر نامم بگو قلندر
دائم نہ ہیچ مسجد مندر وجود اندر

منم از نور حقم افتم وجود آدم
دیدم جمال آذر توحید گفت تذدر

من درشکم مادر کدم وجود چادر
دیدم جمال آذر توحید گفت تذدر

وں این خیال خام است گفتند تراچه نام است
گفتم مثال عام است عالم خطمائی اندر

در این جهان فانی فرمود لن ترانی
سر در نبی نورانی صلواة بر پیغمبر

قلندر جه گفت گوہر داند خیال جوہر
بیوہ کند چو شوہر ہر مفتی مقال منتر

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمن الرحيم

جيتوڻيڪ بک جان تي ايندي آهي نفس کان
پاڻيءَ پريل بادل هٿ اچن مان کان سواءِ کهڙي کم

ٻئي دين و دنيا منهنجي هٿ اچن
اهي فضول آهن مون لاءِ اي خودپرست

اسان خداءِ گهرون ٿا ۽ دنيا کي حقير ڄاڻون ٿا
اُهو خيال تو لاءِ ڏکيو ۽ چريائي وارو آهي

پِير تي گهمين ۽ سو هوس دل ۾ رکين
جيئن اڪيلو اسير ويران آهي گل کان سواءِ

هر دين کي دل ۾ پختو کيو دنيا علي
اهو علي ٿيو بادشاه ملڪ نبيءَ جو

عورت دنيا کي هٿن پيرن جو وهاڻو ڄاڻي ٿي
جيسين نه ايندي اوليائن جي نڪاح ۾

دنيا پاڻهين دنيا کي تباهه کري ڇڏيندو
دين پاڻ کندو دنيا کي تلف

Scanned with CamScanner

بسم اللہ الرحمن الرحیم

گر بہ فاقہ جان بر آد از نفس
چون مگس دست مزن بزنان ماکس

دین و دنیا ہر دوکہ آید بدست
ایں فضولی ھامکن اے خود پرست

ہم خدا خواہی وہم دنیائے دون
ایں خیال تو محال است و جنون

پیر گشتی صد ہوس داری بہ دل
چون خرابلہ فرد مانی بہ گل

بہر دیں از دل کند دنیا علی
آں علی شد والئی ملک نبی

زال دنیارا چناں زد پشت وپا
تانہ آید در نکاح اولیاء

بہر دنیا آں یزید نا خلف
دین خود بہر دنیا کردہ تلف

Scanned with CamScanner

بسم الله الرحمٰن الرحيم

مرحبا اي بلبل باغ دکن
مرحبا اي بلبل شيرين سخن

مرحبا اي هد هد (پکي) مبارک شگون
مرحبا اي هد هد شيرين گفتگو

مرحبا اي قاصد منهنجا تيز اڏامندڙ
مون کي ڏي هر دم خبر منهنجي يار جي

هڪدم ست آسمان طئي کر
حرص هوا جي روشنيءَ کي دور کر

زهد و تقويٰ مرد فقير جي قائم رک
لا طمع رک بادشاهه ۽ امير کان

بادشاهه جي در تي مرد درويش طاهر کر
ان کان روشن ضمير کر قارون جو خزانو جيڪڏهن ملي

زال جيئن دنيا کي نگاهه ۾ آڻيندي
پاڻ کي خون درست سمجهندي ان سردار تان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

مرحبا اے بلبل باغ دکهن
مرحبا اے بلبل شیریں سخن

مرحبا اے ہد ہد فرخندہ فال
مرحبا اے ہد ہد شیریں مقال

مرحبا اے قاصد طیار ما
می دہی ہردم خبر از یار ما

درہ دم هفت آسمان راطئے کنی
مرکب حصر وَ ہوا راپئے کنی

زهد و تقوی حست اے مرد فقیر
لاطمع بودن ز سلطان وَ امیر

بر در سلطان مرد درویش مبین
گنج قارون گرد هد سویش مبین

زال دنیا چوں در آمد در نگاہ
کرد بر خود خون آں سید مباح

ديوانِ قلندر

ورتل: تاريخ لبِ سنڌ   از: خداداد خان   ڇپيل سن 1900ع

پاران
الاهي بخش شيخ
ڪالونائيزيشن آفيسر گڊو بئراج سکر